

REVISTA DEL MUNICIPI DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI

TOSQUIJA

12

Gener del 2010

OLGA GUILLEM,
PRIMERA ALCALDESSA
DE VILOBÍ D'ONYAR

LA DEVOCIÓ PAGESA
PER SANT GALDERIC

ACABAT EL PAVELLÓ
DE SANT DALMAI

ELS CURTMETRATGES
DE JOAQUIM PUIGVERT

MAS BES I EL TRÈVOL:
LLET D'ETIQUETA

NIT GASTRONÒMICA
DE LA BOTIFARRA
DOLÇA DE SALITJA

TOSQUIJA

12

Gener del 2010

Informació telefònica útil:

EMERGÈNCIES

Ambulàncies
Telèfon Únic d'Emergències
Atenció ciutadana
Mossos d'Esquadra
Bombers

061
112
012
088
085

AJUNTAMENT

Oficines municipals
Biblioteca Can Roscada
Vigilants
Jutjat de Pau (dilluns)
Registre Civil

972 47 30 26
972 47 36 73
972 47 37 04
972 47 36 36
972 47 30 26

ENSENYAMENT

CEIP Josep Madrenys
EEI 'El Patufet'
IES de Santa Coloma de Farners
La Salle de Santa Coloma de Farners
Bell-lloc de Girona
Les Alzines de Girona

972 47 32 86
972 47 31 25
972 84 21 05
972 84 02 94
972 23 21 11
972 21 21 62

SANITAT

Dispensari mèdic
Farmàcia
Hospital Dr. Trueta
Hospital Santa Caterina
CAP de Santa Coloma de Farners
CAP Güell de Girona

972 47 37 43
972 47 30 08
972 94 02 00
972 18 26 00
972 84 12 08
972 21 07 08

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí
Futbol base (A.E.Vilobí)
Funky
Mecanografia-Infomàtica Mecacentre
Acadèmia d'anglès Big Ben
Música
Ludoteca Municipal 'El Sol'
Espai Jove
Arts Plàstiques 'El Racó de l'Artista'
Catequesi
Escacs
Classes de teatre

629 01 39 47
972 47 43 49
646 40 43 72
972 30 04 82
620 01 01 91
972 46 37 92
648 00 54 59
972 47 35 40
606 07 56 92
972 47 30 42
636 79 13 62
972 47 41 83

TRANSPORTS

Aeroport
Renfe
Teisa

972 18 66 00
902 24 02 02
972 20 48 68

AVARIES

Gas (Gas Mediterrà)
Gas (RARSA)
Enher-Fecsa-Endesa
Prodaisa
Telefònica

93 765 74 31
972 468 166
900 77 00 77
972 20 20 78
1002

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida
Rectoria
Consell Comarcal de la Selva
Veterinari (Equip Veterinari)
Veterinari (Xavier Gabarró)
Renovació DNI a Girona
Els Delmes de Salitja

972 47 40 46
972 47 30 42
972 84 21 61
972 47 30 06
679 49 65 43
972 20 50 50
972 47 38 21

CONTINGUTS

TOSQUIJA

Ajuntament de
Vilobí d'Onyar
Salitja
Sant Dalmai

Revista trimestral de
l'Ajuntament de Vilobí,
Salitja i Sant Dalmai
Travessia Casa de la Vila, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972 47 30 26
Fax: 972 47 40 20
ajuntament@vilobidonyar.cat
www.vilobidonyar.cat

Edita: Pascual Editor
tosquija@vilobidonyar.cat

Impressió:
Impremta Pagès

Aquesta publicació està impresa
sobre paper ecològic:
Couxé Mate de 150 gr.
Tiratge: 1.300 exemplars

ISSN: 1135-1314
Dipòsit legal: GI 439/87

Amb el suport de:

Diputació de Girona

xxii FESTA DE SANT GALDERIC 6 La devoció pagesa

Neixen tres bessonades 8 en cinc setmanes

ENTREVISTA 14 Olga Guillem, alcaldessa «Jo volia ser mestra»

INAUGURACIÓ 20 de la 2a fase de la construcció del pavelló de Sant Dalmai

NIT GASTRONÒMICA 28 en el marc de la Fira de la Botifarra dolça de Salitja

ELS PASTORETS 30 Segona temporada

Dues pel·lícules de Joaquim Puigvert 34 recorreran diversos països en els pròxims tres anys

LA CAVALCADA DE REIS 36 amb la llum del fanalet...?

COSES D'ABANS 44 I D'ARA Per Joaquim Puigvert i Pastells

Manifest 25 novembre 2009

Parlem de violència masclista, o de gènere, i no estem segurs que ni tant sols ens adonem de l'abast d'aquesta expressió.

Potser el més dolorós és el cas de la violència dins la família, que fa que una persona, una dona, quedi totalment aniquilada, feta miques literalment, pel company en qui ella mateixa havia dipositat la seva entera confiança, la persona amb qui voluntàriament havia decidit compartir la seva vida, que li fa perdre la seva voluntat, la seva autoestima, la seva il·lusió...

I no només és violència física, sinó també la psicològica, que pot ser tant o més anihiladora i malauradament no deixa senyals externs que ens puguin servir d'avís...

La violència sexual, que se segueix repetint a bastament, tant al nostre voltant com en casos més extrems en països en conflicte bèlic...

El 25 de novembre del 1960, i d'aquí la commemoració aquest dia del Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona, es van assassinar a sang freda, per motius polítics, 3 dones, les germanes Mirabal, i aquest fet fou el detonant per a l'inici de la caiguda del règim dictatorial del general Rafael Leonidas Trujillo, a la República Dominicana.

Sembla que sempre ens cal un detonant perquè ens movem, però..., quin detonant més ens cal? Quantes dones han mort ja per aquesta causa? Quantes han estat violades o pegades? Quantes pateixen encara en silenci?

I què hi podem fer nosaltres? Educar hauria de ser el principal. Educar en la igualtat, en la tolerància i en el respecte per les diferències que ens fan ser complementaris, lluitar contra la impunitat que fa canviar el compromís per cadenes, dialogar...

Hi ha esperança. Cada cop són més els gestos i propostes contra aquesta laca, i també els homes s'hi afegeixen. Campanyes com la del llaç blanc, protagonitzada pels homes, o la Roda d'Homes feta a Barcelona aquest passat mes d'octubre ens ho demostren. No ens podem adormir, però. Hi ha moltes preguntes sense resposta, encara...

Cal arribar sempre a la denúncia? Podem deixar d'odiar? Podem deixar d'estimar? Què farem si sabem que una amiga està passant per aquesta situació? Com podem tornar l'autoestima a una dona enfonsada?

Pensem-hi entre tots i, si més no, no ens oblidarem del problema.

I sempre, sempre, diem **NO A LA VIOLÈNCIA!**

Manifest redactat per l'associació local Dones del Bagastrà amb motiu del Dia internacional per l'eliminació de la violència contra les dones, commemorat a Vilobí d'Onyar el 25 de novembre del 2009

II Trobada de veïns del passeig de la Crosa i del carrer de Lluís Companys

El passat 20 de juny els veïns del passeig de la Crosa i del carrer de Lluís Companys vam fer la II Trobada de veïns; el nostre sopar va ser meló amb pernil, una mica de carn a la brasa i coca de Sant Joan de postres. Per preparar-ho ens vam organitzar tots els veïns, uns van anar a fer la compra del que necessitàvem, altres van parar taules i van fer les amanides, alguns van coure la carn a la brasa i també n'hi va haver que van fer el cafè.

Ens ho vam passar molt bé, tot i que al principi vam haver d'estar una mica pendents que no ens caigués un ruixat, però finalment vam poder sopar tranquil·lament a la fresca, vam poder xerrar i riure una bona estona tots plegats sense cap mena de pressa i, així, conèixer-nos una mica més, cosa que amb les presses del dia a dia normalment no tenim ocasió de fer.

Enguany vam ser uns quants menys, però esperem que l'any que ve siguem encara més, que tots aquells que no van poder assistir pugin venir-hi, que els que encara no han vingut s'hi animin i que tots els nous veïns s'hi afegeixin.

Maria i Mònica

Nota de Tosquija: *Aquesta informació s'havia de publicar a final d'estiu en el número anterior d'aquesta revista. Per problemes d'espai no va ser possible i, per això, es publica ara.*

CALENDARI FISCAL PER A L'EXERCICI DEL 2010

Conceptes	IVTM / Escombraries, Clavegueram, Cementiri, Llicència Auto-taxis, Guals, IAE
Període de cobrament	Del 5 de maig al 7 de juliol
Dies de cobrament en el municipi	Tots els dimecres (excepte festius)

Conceptes	IBI Urbana / IBI Rústica
Període de cobrament	Del 8 de setembre al 9 de novembre
Dies de cobrament en el municipi	Tots els dimecres (excepte festius)

Som 3.096

PADRÓ	31 d'octubre	30 de novembre	12 de gener
Vilobí (homes)	1.184	1.176	1.181
Vilobí (dones)	1.042	1.043	1.047
Salitja (homes)	170	169	170
Salitja (dones)	149	149	149
Sant Dalmai (homes)	283	283	285
Sant Dalmai (dones)	260	260	264
TOTAL Vilobí d'Onyar	3.088	3.080	3.096

Estació meteorològica

LA PLUJA A SALITJA*	mm**	Juliol	6.8
Gener	56.2	Agost	15.0
Febrer	32.0	Setembre	32.6
Març	53.2	Octubre	54.0
Abril	115.4	Novembre	19.8
Maig	56.8	Desembre	18.6
Juny	33.0	TOTAL (2009)	493.4

* Dades facilitades per Agropequària Mas Bes S.L. <http://www.tinet.org/~joliu/masbes/index.htm>

** La pluja mesurada en mm és equivalent a litres per metre quadrat.

OFRENES A CÀRITAS

A la missa familiar de catequesi, celebrada a Vilobí, el 14 de novembre, les famílies dels nens i nenes van donar 133 paquets d'aliments bàsics variats. S'han entregat a Càritas de Santa Coloma de farners, on es deriven, d'acord amb els serveis socials municipals, els necessitats d'aliments dels nostres pobles.

Extret de l'annex al 'Full Parroquial' (desembre del 2009)

40 ANYS DEL BATEIG DEL PRIMER AVIÓ A SALITJA

A l'aeroport Girona-Costa Brava, que en els primers mesos era conegut per l'aeroport de Salitja, el primer bateig d'un avió va tenir lloc el 20 de setembre del 1969. L'avió era un DC9 d'Ibèria, un bireactor amb capacitat per a 100 passatgers, batejat amb el nom de *Ciudad de Gerona*. El criteri de batejar els avions amb noms d'artistes o de prohoms il·lustres havia canviat pel de batejar-los amb noms de ciutats de l'Estat espanyol. La padrina va ser l'esposa de l'alcalde falangista de Girona, Josep Bonet Cufí, i la cerimònia va consistir a regar amb cava Castell de Perelada el fusellatge de l'avió. D'aquest vi escumós, les cròniques de l'època en deien textualment: *"el espumoso del Castillo de Perelada es un gran champaña elaborado en nuestra provincia que en nada cede a los mejores extranjeros"*.

La devoció pagesa

Tractoristes, puntaires i joves dibuixants, en la XXII Festa de Sant Galderic

Aquest 2009 el dia 12 d'octubre va caure en dilluns i el pont (dissabte, diumenge i dilluns, tres festius seguits) feia témer que la XXII Festa de Sant Galderic punxaria a Vilobí. Però no va ser així i a partir del migdia es va anar omplint la plaça Vella de famílies amb criatures que no es volien perdre la tradicional benedicció al Sant Patró dels pagesos catalans.

Els més matiners van ser les puntaires de Vilobí d'Onyar (i les de Santa Coloma de Farners) i els seus exèrcits que van teixint incansablement la punta de coixí. Es van situar a la banda lateral de Can Roscada i l'organització, que sempre pensa en tot, va obsequiar a cada puntaire amb l'avituallament: entrepà de pernil salat, ampolla d'aigua i un val per fer el cafè a Can Xevi.

També van matinar sis joves arribats de diversos municipis de la rodalia de Girona —entre els quals hi havia Eva Miquel, filla de Vilobí—, que van muntar una paradeta informativa i de venda de material reivindicatiu de la Unió de Joves (l'organització juvenil d'Unió Democràtica de Catalunya).

Pels volts de la una del migdia, acabada la missa en honor del Sant, de les ofrenes a base de productes pagesos i ramaders i del concert (a càrrec de la coral local Resson de l'Onyar), mossèn Esteve Sureda acompanyat de Marc Gil i Nil Matamala, els dos escolanets, es van dirigir cap a l'indret de la font de la plaça Vella per donar inici a la benedicció dels tractors i la maquinària agrícola (una seixantena), que van desfilat amb ritme festiu entre el nombrós públic que els aplaudia i fotografiava. A les cabines dels tractors (molts dels quals, espectaculars) s'hi van poder veure força conductors joves, alguns dels quals acompanyats per familiars i amics. L'activitat agrícola es manté viva, almenys en el nostre municipi, segons sembla per la flota renovada i per la joventut del seguici.

En acabada la desfilada, es va fer el dinar de germanor al pavelló de Vilobí i, seguidament, una audició de sardanes amb la cobla La principal de Banyoles i ball amb el trio Bluemoon. Abans del dinar, hi va haver el repartiment de premis a la XIX edició del Concurs de dibuix ràpid infantil i juvenil que, enguany, va comptar amb més de cinquanta participants.

A la plaça Nova, des de primera hora del matí, s'hi van instal·lar les puntaires de Vilobí d'Onyar i una paradeta de joves (de la Unió de Joves). En el moment de la benedicció, mossèn Sureda, precedit dels dos escolanets, Marc Gil i Nil Matamala. Actualment se celebra a Catalunya la festivitat de Sant Jordi, però quan la nació catalana va començar a refer-se des dels Pirineus, Sant Galderic era considerat, a més de patró dels pagesos, una mena de sant nacional, perquè era un sant nascut en aquelles terres que han estat el bressol de la catalanitat.

Tots els inscrits, tots els premis

PRIMERA CATEGORIA (1 a 3 anys)	
Clara Vilarnau Uñó	Primer premi
Jordi Asgleyas Solà	accèssit
Tomàs Gispert Torrent	accèssit
Núria Cornellà Molins	Segon premi
Pau Herrera Díaz	accèssit
Axel Aguilar Reig	accèssit
Anna Patiño Vidal	Tercer premi
SEGONA CATEGORIA (4 a 5 anys)	
Mar Vivas Gironès	accèssit
Jordi Gispert Feliu	Tercer premi
Jordi Triola Mir	Segon premi
Carles Cornellà Molins	Primer premi
Vanesa Cuerva Porcel	accèssit
Montse Fernández Fernández	accèssit
Andrea Molina Sangra	accèssit
Claudia Herrera Pereira	accèssit
TERCERA CATEGORIA (6 a 8 anys)	
Joel Camps Sais	Tercer premi
Berta Pascual Moreno	Primer premi
Anna Casas Pla	Cinquè premi
Sara Farrés Cardona	Quart premi
Guillem Farrés Cardona	accèssit
Pau Cornellà Noguer	accèssit
Roger Cornellà Noguer	accèssit
Cristina Lleal Nogué	accèssit
Miquel Viñolas Puig	accèssit
Aina Gispert Feliu	accèssit
Maria Triola Mir	Segon premi
Sara Domingo Fontbernat	Sisè premi
Anna Gispert Torrent	accèssit
Gerard Portas Masmiquel	accèssit
Núria Batlle Masmiquel	accèssit
Lluís Herrera Díaz	accèssit
Jonathan Aguilar Trejón	accèssit
Alba González Garrancho	accèssit
Alaric Abat Ros	accèssit
Rocio Fernández Fernández	accèssit
Nora Molina Sangrà	accèssit
Yeraray Expósito Herrera	accèssit
QUARTA CATEGORIA (9 a 11 anys)	
Pau Camps Sais	Primer premi
Georgina Pol Guillem	accèssit
Narcís Viñolas Puig	accèssit
Genís Portas Masmiquel	Segon premi
Laura Batlle Masmiquel	accèssit
Nil Matamala Mató	accèssit
Fran Cuerva Porcel	Tercer premi
Ariadna Pardillo Molina	accèssit
Adrià Herrera Pereira	accèssit
CINQUENA CATEGORIA (12 a 14 anys)	
Enric Campos Uñó	Quart premi
Afra Pascual Moreno	Primer premi
Manel Casas Pla	Tercer premi
Josep Viñolas Puig	Segon premi

Cinquanta dibuixos ràpids

La dinovena edició del Concurs de pintura ràpida va reunir una cinquantena de joves dibuixants dividits en cinc categories segons l'edat. Disposaven de tres hores per crear les petites obres d'art i del resultat en tenim una mostra en aquesta mateixa pàgina. També hem volgut que conegueu tots els autors de tots els dibuixos. Si en falta algun és perquè a la recollida de premis no hi va poder assistir. L'organització d'aquest Concurs, tot un clàssic en el conjunt d'activitats amb motiu de la Festa de Sant Galderic, va anar a càrrec un any més de Lluís Molins.

Els joves dibuixants en fotografies de grup per categories d'edat, i una imatge dels dibuixos guanyadors dels primers premis de cada categoria; tots ordenats de dalt baix, en el sentit de la pàgina, de més petits a més grans.

Neixen tres bessonades en cinc setmanes

En Marc i l'Arnau, fills de l'Anna i en Carles, nascuts el 27 d'octubre

La Clara i l'Alba, filles de la Susanna i en Jaume, nascudes el 19 de novembre

En Manel i en Martí, fills de la Cristina i en Pere, nascuts el 30 de novembre

En el nostre municipi neixen una mitjana aproximada de 50 nens i nenes cada any, la gran majoria en part simple. Excepcionalment, el 2009 van néixer uns trigèmens i, a final d'any, una triple bessonada.

A final de l'any 2009 tres parelles del municipi esperaven un fill. Eren l'Anna Vila i en Carles Artigas, la Susanna Carandell i en Jaume Ferrer i la Cristina Magallán i en Pere Ball-llosera. Com els passa a tantes altres parelles, la notícia els va fer molt feliços. La felicitat, però va ser doble quan van saber que esperaven bessonada.

Que hi hagi tres embarassos dobles simultanis en un municipi de només tres mil habitants no és un fet gaire corrent, per això des de TOSQUIJA vam creure que el lector trobaria curiós conèixer una mica més sobre aquest cas.

Les tres parelles s'hi van posar bé i, ja amb els embarassos molt avançats, les tres mares es van avenir a fer-se una fotografia conjunta, amb les panxes pesants. I quin lloc millor per al retrat que les instal·lacions del nou Consultori de Vilobí d'Onyar.

Vam tallar just, perquè només quatre dies després (27 d'octubre, dimarts) naixien a la Clínica Girona en Marc i l'Arnau, els fills de l'Anna i en Carles. La Clara i l'Alba, les filles de la Susanna i del Jaume van néixer (el 19 de novembre, dijous) al nou Hospital de Santa Caterina. I en Manel i en Martí, els fills de la Cristina i en Pere, van néixer (el 30 de novembre, dilluns), a la Clínica Girona.

Només calia tancar el cicle i fer el retrat de família amb les mares i els fills (no va ser possible reunir també els pares). La cita va ser a Can Sagrera, les mares felices i, les bessonades, grans protagonistes de la funció.

Aquesta fotografia es va fer el matí del divendres 23 d'octubre al Consultori de Vilobí d'Onyar, en el despatx de la doctora Mònica Fradera. D'esquerra a dreta: l'Anna Vila (de 37 setmanes), la Susanna Carandell (de 34 setmanes) i la Cristina Magallán (també de 34 setmanes).

Aquesta fotografia es va fer el matí del dimarts 12 de gener del 2010 a l'escenari de la sala de teatre Can Sagrera. D'esquerra a dreta: la Susanna Carandell, amb la Clara i l'Alba en braços; l'Anna Vila, amb en Marc i l'Arnau en braços; i, la Cristina Magallán, amb en Manel i en Martí en braços.

Susanna Fornells fa dues xerrades sobre medicaments al centre cultural Can Roscada

La farmacèutica i regidora de Salut de Vilobí d'Onyar Susanna Fornells va fer dues xerrades sobre medicaments durant el mes d'octubre al centre cultural Can Roscada. La primera (dimarts, dia 6) duia per títol 'Medicaments: fem-ne un bon ús'; en la segona (dimarts, dia 20) el títol era 'Prendre bé el medicament és important'. Les sessions estaven anunciades per a les 10 del matí i coorganitzades per l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i el Col·legi de Farmacèutics de Girona

El poeta dalmaienc Maurici Vilert presenta el seu primer llibre 'Vilertenques'

El poeta autodidacte nascut a Sant Dalmai Maurici Vilert va publicar a finals de setembre el seu primer llibre, que duu per títol *Vilertenques*, i durant el mes d'octubre va fer-ne tres presentacions: a la sala gòtica

de l'Ajuntament de Brunyola (diumenge, dia 4, coincidint amb la Fira de l'Avellana), a la sala petita de Can Sagrera (dimecres, dia 21) i als Delmes (diumenge, dia 25). Van acompanyar a l'autor en totes les presentacions els joves músics del municipi Pau Borrell i Artau Pascual-Selis, que van introduir la lectura de poemes amb una instrumentalització lliure de flauta travessera.

Les Dones del Bagastrà organitzen un cinefòrum amb una pel·lícula del director Eric Rohmer

Divendres, 23 d'octubre, al teatre Can Sagrera, va tenir lloc una nova sessió de cinefòrum amb la projecció de la pel·lícula *'Cuento de Otoño'* del director francès Eric Rohmer. Forma part de la iniciativa del Grup de Dones del Bagastrà que, trimestralment, ofereix al públic aquestes interessants sessions. La presentació de *'Cuento de Otoño'* va anar a càrrec de Mònica Vicente, estudiosa del món del cinema i enamorada del cinema de Rohmer, que va obrir la sessió amb una detallada i interessant descripció de l'obra i del seu director. En acabar la pel·lícula la Mònica va conduir l'espectador per aquells aspectes més interessants del film i es va obrir un fòrum que va continuar al vestíbul del teatre, on el Grup de Dones del Bagastrà, seguint un dels

fils conductors de la pel·lícula, que era el món de del vi i de les vinyes, va oferir a tots els assistents una copa de vi.

Grup de Dones del Bagastrà

Plou en un sol dia més del que havia plogut en tot el juliol i l'agost junts

En un sol dia del mes d'octubre (dimecres, 21) va ploure tant (27,2 litres) com havia plogut en conjunt (21,8 litres) en els mesos de juliol (6,8 litres) i agost (15 litres). Per si no n'hi hagués hagut prou, el dia següent (dijous, 22) van tornar a caure 17 litres; és a dir: 44,2 litres en dos dies. Aquestes dades van ser recollides per l'observatori meteorològic situat al Mas Bes de Salitja

El Celler Raïmada acull la presentació dels vins Clot dels Oms i dels caves Rabetllat i Vidal

Els vins Clot dels Oms i els caves Rabetllat i Vidal, produïts per Bodegues Ca n'Estella de Sant Esteve Sesrovires (Baix Llobregat) es van presentar (dissabte, 24) al Celler Raïmada, el selecte establiment comercial de Vilobí que s'està convertint en punt de referència a tota la rodalia per als entesos en matèria de vins. Al Celler Raïmada s'hi poden trobar, de Bodegues Ca n'Estella, tres caves Rabetllat i Vidal (Brut rosat, Brut Ca n'Estella i Brut Nature), així com dos vins Clot dels Oms (el blanc Chardonnay 2007 i el negre Merlot 2003) i un vi Gran Clot dels Oms (Rosat 2007). La finca Ca n'Estella elabora vi des del 1847.

Joan González Salló, artesà de la fusta

«Construiré un circ romà»

En Joan González Salló (61 anys), que va néixer a Salt (Gironès), ha treballat a Vilobí des de l'any 1984 i hi viu des de fa dotze anys. Sempre ha sigut fuster d'ofici i, des que li ha arribat la jubilació, continua treballant la fusta, fent feines d'artesanía a casa seva.

—**Quan vas començar a fer de fuster?**

—«Als tretze anys, fent d'aprenent a Salt. I sempre he fet aquest ofici».

—**I en mig segle t'has enamorat de la fusta?**

—«La fusta sempre m'ha agradat».

—**Ara, en lloc de fer portes i finestres, fas artesanía: llums de peu, de sobretaula, ornaments...**

—«El que ara faig ho vaig veure en una revista quan encara estava a Salt. Aleshores ja vaig començar a fer algunes figures i vaig descobrir que fer artesanía m'agradava moltíssim; a més, les obres me les prenen de les mans».

—**Quin mètode creatiu tens?**

—«M'imagino una figura i començo a fer-la, si surt bé tiro endavant; mentre en vaig fent una ja en rumio una altra, així vaig fent».

—**Amb quins materials treballes?**

—«Treballo amb fusta de pi de Flandes. Faig els llistons de diferents mides, els tallo a peces i els vaig ajuntant».

—**I quines eines fas servir, a banda de les mans?**

—«Una serra de tallar ferro, un metre, cola i imaginació».

—**Una serra de tallar ferro per tallar la fusta?**

—«La serra de tallar ferro deixa la testa ben polida, després només he d'allisar els cantos i muntar, Si es fa servir un xerrac, no queda fina i s'ha de polir més».

—**Quant triges a fer una figura?**

—«Un dia, o un parell de dies. No les treballo seguit, surto al carrer a fer un volt, rumio altres figures...».

—**De quina obra estàs més satisfet?**

—«De la dels dofins. La tenia muntada a casa i no sabia com acabar-la.. Fins que un dia, fullejant una revista, vaig veure uns dofins i els vaig dibuixar. Després de fer-

hi tantes voltes, la idea final em va sortir de rampell. I tothom qui els veu, queda enamorat dels dofins».

—**A qui agraden més les teves obres?**

—«Els agraden més a les senyores. Els agraden molt».

—**Tens molta obra feta o ens tens molta més per fer?**

—«Ara tinc unes deu o dotze figures acabades, però en dec haver fet més de cinquanta. I ja busco un local per treballar perquè els pisos són molt petits i tinc moltes obres pensades que a casa no puc fer».

—**De totes les figures que has creat, recordes quina és la que més feina t'ha portat?**

—«Sí, quan vaig fer el campanar de Vilablareix. Només d'acabar-lo, me'l prenen de les mans. després vaig voler fer la Torre Eiffel, però per Internet vaig veure que algú se m'havia avançat i no la vaig tirar endavant. El que sí que vull fer algun dia és el campanar de Vilobí».

—**Fer el campanar de Vilobí amb peces de fusta..., és el teu gran projecte?**

—«És un projecte que tinc rumiat. Però en aquests moments tinc una postal amb la imatge del circ romà que no me la puc treure del cap. Trigaré un mes o mig any, però construiré un circ romà».

Joan González Salló, amb la figura dels dofins a les mans, el mes de setembre passat, durant una exposició que va fer en el marc de la Fira de la poma i la pera.

Els Llobatons organitzen la Gran Castanyada de Sant Dalmai

Dissabte, 7 de novembre, l'Associació Cultural Els Llobatons de Sant Dalmai van organitzar la tradicional Gran Castanyada. Prèviament hi va haver l'acte de presentació del llibre *Vilertenesques*, de l'autor dalmaïenc i col·laborador de TOSQUIJA Maurici Vilert.

El Mercat d'intercanvi o venda de joguines arriba a la cinquena edició

Amb l'organització a càrrec del veí del municipi Jordi Casas, el Mercat d'intercanvi o venda de joguines ha arribat a la cinquena edició. L'escenari habitual de la plaça Nova va acollir (diumenge, 8) desenes de paradistes infantils i juvenils.

El Gremi d'Antiquaris i Brocanters organitza la xxxvii Descarregada

El Gremi d'Antiquaris i Brocanters de les Comarques Gironines va organitzar (diumenge, 8) la xxxvii Descarregada, que es va fer durant tot el matí al recinte del pavelló de Vilobí i al pati de les escoles. L'estrella de la 'descarregada' (segons va informar el *Diari de Girona* del dia següent) va ser una moto alemanya de la Segona Guerra Mundial, armada amb la seva metralladora, i en molt bon estat de conservació. La Descarregada tindrà una nova edició el pròxim 14 de febrer.

L'última signatura de Joan Busquets abans de la renúncia a l'alcaldia

El dia 16 de novembre es va fer el ple de renúncia de l'alcaldia Joan Busquets. Minuts abans que es fes efectiu el relleu a l'alcaldia, Busquets va tenir una reunió al seu despatx amb la família propietària dels terrenys on es construirà la nova escola de Vilobí d'Onyar. Van signar el conveni i Busquets va poder deixar el càrrec amb l'últim dels seus grans compromisos resolt i, a punt, perquè el nou equip de govern el faci una realitat en el període de temps més breu possible.

Les Dones del Bagastrà organitzen un acte contra la violència masclista

L'associació Grup de Dones del Bagastrà va organitzar un acte (dimecres, dia 25) amb motiu del Dia contra la violència masclista. Es va llegir un petit manifest (el podeu llegir a la pàgina 4 de TOSQUIJA) i tot seguit es va fer una encesa d'espelmes. L'acte, a la plaça Nova, va començar a les 5 de la tarda i es va perllongar fins a les 8 del vespre.

Una imatge força insòlita del gegant i de la geganta de Vilobí d'Onyar

A l'espera que el municipi torni a comptar amb una colla gegantera que tregui a ballar el Sol i la Lluna més sovint, encara bo les vegades que surten i acompanyen les festes locals. El novembre (diumenge 29) els gegants van participar de la jornada de portes obertes amb motiu de la inauguració de la 2ª fase del pavelló de Sant Dalmai. Van ser dels primers d'arribar a la cita, el regidor Salvador Martí els va rebre i TOSQUIJA va immortalitzar la rebuda.

Berta Pascual, Maria Triola i Genís Portes guanyen la Bibliocursa 2009

Berta Pascual i Moreno en la categoria de cicle inicial, Maria Triola i Mir en la categoria de cicle mitjà i Genís Portes i Masmiquel en la categoria de cicle superior van ser els guanyadors de la Bibliocursa 2009. També va ser premiat, amb un accèssit, Miquel Viñolas i Puig (de cicle inicial) per la constància diària en la lectura. El lliurament de premis es va fer a la sala d'actes de Can Roscada el divendres, 30 d'octubre. Els tres guanyadors van rebre un premi especial de mans de la bibliotecària Pilar Falgueras i les regidores Olga Guillem i Mercè Sais, i tots els participants que han acabat la Bibliocursa faran una excursió el dia 15 de febrer al Museu Etnològic de les Guillerries, a Arbúcies. En la Bibliocursa 2009 han participat 57 lectors, dels quals han acabat (els que han llegit més de 8 llibres) 44. El total de llibres llegits en aquesta edició és de 844. Després de la Bibliocursa s'ha engegat una altra activitat lectora, el Superlector d'hivern, que es clourà amb un lliurament de premis per Sant Jordi vinent.

L'Hora del conte: La capsa de música i l'Espina de la Sardina

Dues sessions de l'Hora del conte van omplir la Biblioteca Can Roscada. *Els Planetes* (divendres 30 d'octubre) a càrrec de la companyia Capsa de música i –a la imatge– *En Pep Puça i les coses grosses* (divendres, 20 de novembre) a càrrec de la companyia L'Espina de la Sardina. Les sessions de l'Hora del conte són a les 17.30, a la sortida d'estudi.

Assumpta Montellà presenta el llibre 'La maternitat d'Elna'

L'escriptora i historiadora mataronina Assumpta Montellà va presentar (dijous, 5 de novembre) el seu llibre *La maternitat d'Elna*, a la Biblioteca Can Roscada. Montellà va fer una xerrada introductòria en què va relatar el seu mètode d'investigació a partir de les fonts orals, que li ha permès reconstruir la memòria, fragment a fragment, dels episodis de l'exili català de l'any 1939, no tant el que van protagonitzar personatges il·lustres, sinó el que va afectar a mig milió de persones corrents, obligades a deixar-ho tot i fugir.

Club de Lectura: 'Una màquina d'espavilar ocells de nit'

Jordi Lara (Vic, 1968) ha demostrat que es pot fer literatura i de la bona parlant del món de la cobla. I és que *Una màquina d'espavilar ocells de nit* (Edicions de 1984) és un recull de vuit narracions interrelacionades i autobiogràfiques que ens parlen de músics famosos o anònims relacionats amb la sardana. L'autor va presentar (dimecres, 25) el llibre al Club de Lectura de Vilobí d'Onyar.

L'excursió de la Bibliocursa al Museu de les Guillerries

**El dia 15 de febrer, com
a bons lectors,
l'aventura l'iniciarem a
Arbúcies. Allà, visitarem
el Museu Etnològic de
les Guillerries.**

**No t'ho perdís! Segur
que junts ens ho passarem
molt bé i aprendrem coses
noves!**

**Ah! I recorda que
cal portar
ESMORZAR i DINAR**

S'obre el cicle Rialles amb el conte encadenat 'El xiulet del riure'

Tot i que coincidia amb dissabte de fires de Girona i ja se sap que molta població de Vilobí d'Onyar té l'hàbit de fer-hi cap, la companyia Puça Espectacles va representar (el dia 31 d'octubre) la funció *El xiulet del riure*, inclosa en la programació de Rialles i adreçada a un públic d'entre els 4 i els 12 anys. Tot i que la sala estava massa buida, els actors no van escatimar temps ni ganes i va sortir una tarda de teatre infantil rodona amb un conte encadenat que va fer les delícies dels nens —i alguns no tan nens— que van fer acte de presència al tan reivindicat teatre del carrer de Sant Josep. La segona sessió del cicle Rialles de la temporada de tardor del 2009 va congrega (dissabte, 28 de novembre) un públic familiar més nombrós per veure *El soldadet de plom* en la original versió de la companyia lleidatana Festuc Teatre.

El municipi de Vilobí d'Onyar aporta 2.300 euros per La Marató de TV3

Les associacions de Vilobí d'Onyar col·laboradores amb La Marató de TV3 varen aconseguir durant la jornada del dissabte dia 12 de desembre la quantitat de 1.109,51 euros. D'altra banda, la Quina solidària, celebrada el mateix dia al pavelló de Vilobí, també amb motiu de La Marató de TV3, va recaptar la quantitat de 1.180 euros. El total acumulat és de 2.289,51 euros. El lema de la campanya pro-Marató organitzada a Vilobí d'Onyar és 'LLuitem-hi plegats!'

CRÒNICA GRÀFICA

Les associacions de Vilobí d'Onyar col·laboradores amb La Marató de TV3 varen recollir la quantitat de 1.109,51 euros durant la jornada solidària que es va concentrar al pavelló de Vilobí. En el nostre municipi, la festa anaul per La Marató és itinerant entre els tres pobles.

'Pitu' Borrell, Joan Matamala i l'Hereu i dos dels candidats a Hereu de Vilobí d'Onyar, al front de la Quina solidària, que va recollir fins a 1.180 euros entre tots els participants.

Entrevista a Olga Guillem i Pujol,
alcaldessa de Vilobí d'Onyar

«Jo volia ser mestra»

Des del 16 de novembre i per primera vegada en la història, el nostre municipi té una alcaldessa al front de l'Ajuntament. A TOSQUIJA hi hem conversat, no per parlar sobre política o sobre l'administració, sinó per conèixer la persona d'una mica més a prop.

—Si haguessis d'explicar als veïns qui és Olga Guillem, com ho explicaries?

—«Per la gent que no em conegui..., sóc una persona molt senzilla, que m'agrada molt estar al voltant de la gent, m'agrada escoltar-los i poder ajudar a tothom..., sóc molt casolana, m'agrada molt estar amb les meves filles, i amb el meu marit.»

—On vas néixer?

—«Vaig néixer a Girona. Però vaja, la meva mare era de Brunyola. Vaig néixer a Girona per les circumstàncies, perquè abans o es neixia a Girona o es neixia a Sant Gregori... La meva mare és de Brunyola de tota la vida, de can Salló, una casa molt coneguda. Quan jo tenia un any vam venir a viure a Brunyola, a casa de l'àvia i ca la meva mare.»

—I a quina edat vas baixar a Sant Dalmai?

—«Després d'un temps. Primer vam anar a viure a Girona, quan ens vam poder comprar un pis al carrer Güell. I vam estar-hi fins que jo vaig fer catorze anys, l'edat en què acabava l'escola.»

—Així, la infància la vas viure a Girona...

—«A Girona. I després ja vam venir definitivament a Sant Dalmai. Hi teníem el terreny des que jo tenia set o vuit anys i hi veníem els caps de setmana, i amb el temps ens hi vam poder fer la casa. Quan la casa va estar acabada els pares em van preguntar si volia que hi vinguéssim a viure. 'Si anéssim a viure allà, què passaria?' Pensaven que potser no m'hi adaptaria o que no em faria amb la gent. Vaig contestar que 'cap aquí'. 'Jo, cap aquí'»

—Tens germans o germanes?

—«No, no. Sóc filla única.»

—Quins records tens de la infància, de l'etapa de Girona?

—«Jo vaig ser una nena molt feliç. Anava al col·legi Mare de Déu del Mont, tenia molt bons amics i amigues. Aleshores Girona era com un poble, era molt diferent d'ara.»

—La nena Olga Guillem era bona estudiant?

—«(Riu) Bé, deixem-ho així... No era mala estudiant, eh, però no era brillant, no era d'excel·lents. Era de la mitjana, de bé i pocs notables. Em quedava més amb els bé...»

—Quan pensaves què volies ser de gran, en què pensaves?

—«Jo volia ser mestra. El que passa és que..., mira, després... No me'n recordo ni com va anar, però sé que als catorze anys, quan vam venir a viure aquí, se'm va despertar un instint de voler treballar. Jo volia provar el món laboral i els meus pares em van aconsellar que fes administratiu a l'escola de Formació Professional de Sant Narcís. Vaig fer-ho dos anys i, per sort o desgràcia —jo crec que per sort— a l'estiu vaig trobar feina a Vilablareix. Allà vaig estar-m'hi tres anys i després vaig trobar feina a Aiguaviva, on vaig estar-m'hi treballant fins que em vaig casar.»

—De la joventut, d'abans de casar-te, en tens records?

—«I tant, que en tinc de records! Saps què passa, que vaig començar a festejar de molt jove. Als disset anys em vaig posar a festejar amb el que avui és el meu marit. Per tant, de vida descompromesa en vaig tenir poca, que diguem. Però mai he sigut de sortir de nits; el món de la nit no m'atrau, sóc més de dies.»

—Deus haver entrat en alguna discoteca alguna vegada...

—«Sí, clar, només faltaria...! Però ens agradava més anar a passejar o al cinema...»

—**Si et pregunto per un grup musical que t'agradi, me'l dius?**

—«Actualment? A mi ara m'agrada La Oreja de Van Gogh. Sí..., m'agrada molt. Fins i tot quan van venir a Girona amb la cantant nova hi vam anar amb les meves nenes a veure'l. Vaig poc a concerts, però si aquests vénen a Girona, m'agrada anar-hi. També m'agraden Il Divo, o la Susan Boyle.»

—(...)

—«També m'agrada la música clàssica, potser perquè n'he fet molts anys durant la carrera de música, pels quatre anys de piano, pels vuit anys de solfeig i pels exàmens al Conservatori de Girona.»

—**Si ara tinguéssim un piano a mà, què ens tocaries?**

—«(Riu) Saps que tothom em diu el mateix..., i a la meva família em retreuen moltes vegades que no els toqui el piano..., però a mi m'agradava cantar i anar a solfeig... Tocar el piano no era el que realment m'agradava i ho he fet molt poc.»

—**Tens piano a casa?**

—«Sí.»

—**I no el toques mai?**

—«Està mort de fàstic. Ara el toca la Jorgina, la petita, que també toca la guitarra..., aquesta filla m'ha sortit molt musical.»

—**Des del 16 de novembre que ets alcaldessa, com és un dia de cada dia d'Olga Guillem?**

—«Uf! Vaja, no ha variat gaire, eh. Tot i que la gent em deia que 'oh, ja veuràs ara!', la meva vida continua sent la mateixa, potser és que ja estava acostumada a córrer molt. Els meus dies són força a patacades perquè vaig de bòlit, i no és que hi vagi ara perquè faci d'alcaldessa, que ja hi anava.»

—(...)

—«Intento tot el que té a veure amb casa meva fer-m'ho jo i, per tant, ja se sap... A les 7 ens aixequem. A les 8 l'Ariadna, la meva filla gran, ha de ser a Girona a treballar. A les 9 la Jorgina ha de ser a l'escola. I s'ha de tenir l'esmorzar i el dinar a punt. Al migdia el meu home ve a dinar a casa sempre. Jo no tinc ningú que em faci la feina de casa, m'ho faig tot jo, tot i que compto molt amb els pares. De les 9 fins a les dues o quarts de tres del migdia m'estic a l'Ajuntament. Intento anar a dinar a casa i, moltes vegades, a les tres torno a anar a l'Ajuntament, però només fins a les cinc, que és quan torno a tenir vida privada. Aleshores intento aparcar tot el que és ofici d'alcaldessa i fer vida familiar: deures, parlar, llegir, escoltar música, sopar..., i totes aquestes coses.»

—**Llegir. Hi tens afició?**

—«Sí, lleigeixo molt. Tant com em permet el ritme de vida, no sempre pots seure a llegir un llibre o un diari.»

—**Per on comences a llegir el diari?**

—«El lleigeixo tot i el començo per davant. No faig allò de llegir una sola secció. Ara, potser busco primer Vilobí d'Onyar, per la part que em toca.»

—**I quina opinió en tens?**

—«Dels diaris? Depèn del diari. Hi ha diaris que m'agrada llegir-los i hi ha diaris que els lleigeixo ben bé per veure què diuen i com ho diuen.»

—**Quan vas començar a pensar en la política, ni que fos la política municipal?**

—«Mai! Mai!»

—(...)

—«Mai fins que un dia en Joan Busquets em va fer anar a casa seva per dir-me: —'M'agradaria que estessis en el meu equip'. I aleshores se'm van obrir els ulls i em vaig dir que, bé, potser sí que m'haig de dedicar a això. I la meva condició va ser que s'havia de fer feina a Vilobí, a Salitja i a Sant Dalmai per tirar endavant els tres pobles. No m'hi va posar cap objecció i ens vam posar d'acord. Però mai ens vam fer il·lusions ni ens vam pensar que ja tinguéssim l'alcaldia assegurada. Mai. Fins que no vam ser dins no vam decidir les àrees; ell havia de ser l'alcalde i jo vaig anar a Cultura, Educació i (el meu) Poble.»

—**La teva família també hi va estar d'acord...**

—«Del tot; si no, ja no m'hi hagués posat. Aquest és un tema que ha d'estar molt consensuat. S'ha d'entendre que posar-se a treballar en aquest món absorbeix molt, més quan es té una filla molt petita i, la gran, fent sisè i amb el pas acadèmic a Santa Coloma de Farners com era en aquell moment. Vam parlar molt sobre el tema, jo sabia que necessitaria l'ajuda dels meus pares amb les meves filles; i si el meu marit m'hagués dit que no m'hi posés, no m'hi hauria posat. Però al contrari, tots em van motivar i em van animar.»

—**Tens algun antecedent familiar que s'hagi dedicat a la política municipal?**

—«Cap. per això el dia de la presa de possessió vaig dir que era un orgull ser l'alcaldessa de Vilobí d'Onyar, perquè ser la primera alcaldessa és molt important per a totes les dones del municipi.»

—**Quan vas pel carrer, notes que la gent veu l'Olga Guillem o veu l'alcaldessa?**

—«Des del 16 de novembre cap aquí me'n faig creus de la gent que ha arribat a parar-me pel carrer per felicitar-me, de gent que em dóna a entendre que se n'alegren..., i a mi això em fa feliç. Jo també m'alegro que la gent estigui contenta. I per demanar-me coses també em paren, que ja està bé, per això hi som.»

—**Tenim un municipi prou potent per a concedir tot el que et demanen?**

—«Per concedir-ho tot, no, perquè no som els Reis d'Orient, però estem en un municipi en què hi estem molt bé. Segur que hi falten coses, evidentment, però crec que més que faltar-hi grans coses, en falten de petites. L'equip de govern i jo anirem per aquí,

d'infraestructures grans ja en tenim de fetes o projectades les que necessitàvem i ara materialitzarem serveis més domèstics.»

—«**Vilobí d'Onyar s'està convertint en un municipi-dormitori?**

—«Crec que no. Veig gent que hi fa molta vida, gent que circula pels carrers. És inevitable que la gent que té la feina fora només hi vingui a dormir, però tot i així es tenen els nens a l'escola, es compra, s'hi passeja, i això ja és fer-hi vida.»

—«**Des de l'administració local, amb quin col·lectiu d'edat costa més connectar?**

—«Arribar als joves ens costa molt. Potser encara no hem trobat la manera d'arribar-hi. A dotze anys se'ns escapen i els perdem força. No ho puc garantir, però la nova escola de Vilobí d'Onyar podria no ser un CEIP, sinó un CEIS, que inclogui el primer cicle (dos cursos) de l'Educació Secundària Obligatòria. Intentarem que sigui així, perquè dos anys més de proximitat és important per a la vida dels joves, dels pares i, també, per a la vida social del municipi.»

—«**Què valors més de les persones?**

—«Que no t'enganyin. Que la gent digui el que pensa, encara que de vegades faci mal. Honestat. Sinceritat. Pel contrari, el que més ràbia fa és que et menteixin, que davant et puguin dir una cosa i, al darrera, una altra.

jo sóc molt sincera, de vegades massa, i també m'agrada que ho siguin amb mi: 'això està bé i això no està bé'.»

—«**T'agrada viatjar?**

—«No ho sé. (Riu) He sortit molt poc. Algun any, per vacances, he arribat a Peníscola. Però no enyoro viatjar, nosaltres som gent que estem molt bé a casa. Les nostres aficions són poder anar a bosc a caçar bolets quan és l'època, o anar amb les nenes a la resclosa..., i sempre tenim molta família a casa.»

—«**Tens preferència per algun director, actor o gènere cinematogràfic?**

—«Sí, però potser millor que no contesti aquesta pregunta. (Riu) A mi m'agraden molt les pel·lícules 'pasteletes', en això no ens avenim gaire amb el meu home, a ell no li agraden gens.»

—«**I alguna afició secreta més?**

—«Secreta, no. La natura. Però la natura sense risc, eh. La natura contemplativa i a peu. El risc no m'agrada en cap àmbit de la vida.»

—«**Fer d'alcaldesa és un risc...**

—«És un risc. (Riu) Que m'agrada tenir-lo controlat!»

—«**Ets presumida?**

—«No em considero presumida, però m'agrada cuidar-me. La imatge externa d'una persona també és la seva imatge interior. Veient-te per fora la gent et veu per dins. La imatge diu molt de cadascú. Tanmateix, dedico molt poques hores a cuidar-me la imatge. Em llevo, em rento, em pentino i, a maquillar-me, si et dic que hi estic dos minuts potser em passo i tot. Em vesteixo i ja estic a punt.»

—«**Si has de triar un perfum...**

—«A mi m'agrada una colònia que es diu Alien i només porto aquesta. És una fragància amb la qual m'hi sento identificada. És com els talons de les sabates, que haig d'anar amb talons, perquè, sense, no sóc ningú..., tot i que per respondre algunes preguntes d'entrevista s'hi hagi de passar de puntetes.»

—«**Els homes tenen futur?**

—«L'equip de govern el formem quatre dones i tres homes. Però a mi, que m'agrada treballar amb dones, també m'agrada treballar amb homes, trobo que tenen una altra manera de treballar i una altra manera d'entendre les coses. Ens fem falta els uns als altres.»

—«**A la cuina, els homes o les dones?**

—«Cuinar? La meva mare és una gran cuinera! A mi m'agrada molt la rebosteria, és la meva faceta culinària.»

—«**Doncs per acabar l'entrevista, què ens pots preparar?**

—«Un 'cake' de poma. Es pelen quatre pomes grosses, es mesuren 175 grams de farina, 125 grams de sucre, 75 grams de mantega, es debaten tres ous, un sobre de Royal, es tallen les pomes a daus molt petits, tot remenat i 45 minuts de forn. I es menja fred, si l'olor no t'ho impedeix.»

L'esperit dels Llobatons

L'associació que amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar té cura de l'organització de la festa major en honor de sant Dalmai, així com un piló de propostes ludicoculturals en el decurs de l'any, es diu Llobatons. El seu esperit contagia els més escèptics a les celebracions ja que aconsegueix, amb el seu saber fer, que la gent tingui realment la necessitat de

participar i exterioritzar l'alegria del compartir i fer poble. En la salutació d'aquesta edició (any 2009), els Llobatons comencen dient: «Aquest any també, ens complau dir-vos que les nostres pregàries a sant Dalmai han fet que es pugui tenir ja un pavelló amb cara i ulls. Així doncs, agràim al nostre patró que hagi donat la força necessària per poder tenir finalment una casa on poder compartir plegats

les nostres festes.» I amb el desig de «fer passar una bona estona a la gent de Sant Dalmai», els Llobatons rematen la seva oportunitat per agrair «el gra de sorra» aportat per totes les persones que han passat per l'Associació, i «també obrir les portes perquè les noves generacions tinguin la mateixa il·lusió per continuar la festa major.»

(Article publicat al diari 'El Punt',)

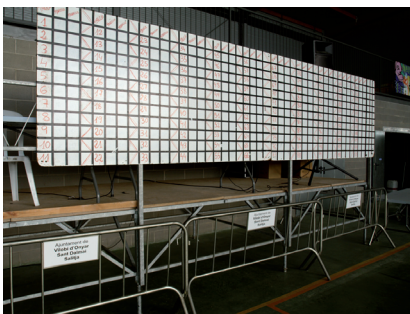
CRÒNICA GRÀFICA

Aspecte del pavelló de Sant Dalmai durant el xxv Campionat de Botifarra, el dissabte, 28 de novembre del 2009

El concert (dimarts, 8 de desembre del 2009) de l'Orquestra Internacional Maravella va intentar connectar amb el públic des dels inicis

El gran marcador del Campionat de Botifarra, presidint la pista del pavelló

Tothom a punt per al sopar popular, el dilluns, 7 de desembre. Després, el ball.

Es va formar una llarga cua per entrar al pavelló, abans de l'espectacle de la Maravella.

Ja ho diu el nom: Campionat de Botifarra. I els pernells, a fer d'espectadors.

Un grup de Girona arriba en autocar. A dinar a Olot i, a la tarda, cap a Sant Dalmai.

Aspecte del pavelló, ple, vestit de gala i, tot i que no es ven a la foto, ben climatitzat.

PLE EXTRAORDINARI DEL 16 DE NOVEMBRE DEL 2009

L'alcalde Joan Busquets passa la vara de comandament a l'alcaldesa Olga Guillem

Guillem, regidora des de l'any 2003, ocupava en l'actualitat el càrrec de segona tinent d'alcalde i regidora de Cultura, Educació i Poble de Sant Dalmai. Per donar cabuda a les més de cinquanta persones de públic que han volgut assistir al Ple Extraordinari de renúncia de l'anterior alcalde i d'elecció de la nova alcaldessa, l'Ajuntament ha habilitat la sala d'actes de Can Roscada com a sala de plens

Busquets va acomiadar-se com a alcalde amb un discurs en què va repassar els sis anys que ha estat al capdavant del consistori, explicant gairebé un per un tots els projectes finalitzats des del 2003. Busquets va reconèixer que un tema important que deixa pendent és el del nou pla general, del qual va destacar els condicionaments que representen per un municipi com Vilobí el pla director de l'aeroport, el pla director de Girona i l'eix transversal ferroviari. Joan Busquets va sintetitzar al final la valoració del seu mandat: «Hem millorat en qualitat de vida, podem aparcar, podem transitar millor, podem passejar per àrees verdes...» Busquets va reafirmar després del ple que un dels motius pels quals deixa la política és «la lentitud de les administracions» i perquè

ha fet «el 150% del programa», i va assenyalar que la seva intenció és «no tornar a la política activa». També va remarcar que la situació de l'Ajuntament és més bona que la de la majoria, ja que el nivell d'endeutament «està només al 23%».

Els dos grups de l'oposició van coincidir a l'hora de criticar el moment en què plega Busquets. El portaveu de Tres Pobles, Joan Miquel i Panella, va considerar que en aquests moments de crisi és «un mal moment per abandonar el vaixell», i el portaveu d'Independents per Vilobí va afirmar que «no és l'hora de plegar». «La gent, quan vota, vota persones i el programa, i espera que acabeu el mandat», va opinar.

Un cop el ple va haver acceptat la renúncia de Bus-

Discurs de l'alcaldesa, Sra. Olga Guillem, amb motiu de la presa possessió de l'alcaldia de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai

Vilobí d'Onyar, dilluns 16 de novembre del 2009

Tinents d'alcalde, regidors, companys de l'ajuntament, alcalde busquets, família, amigues i amics.

Avui és un dia molt especial i amb un doble sentiment contradictori.

Per una banda estem una mica tristos per la marxa d'en Joan, que durant gairebé set anys ha treballat per dignificar i millorar el nostre municipi i que sense dubte ha marcat una etapa en el desenvolupament de Vilobí d'Onyar.

Els nostres tres pobles s'han

transformat, és una evidència, i els que vivim aquí ens adonem que Vilobí, Salitja i Sant Dalmai no són el mateix avui que l'any 2003.

Joan, sempre et recordarem com un bon alcalde i una bona persona. Com a alcaldessa del teu municipi, i en nom dels meus companys i companyes, et desitjo que tinguis molta sort en la teva nova etapa i no tenim cap dubte que t'anirà molt bé en la vida familiar i professional.

Per una altra banda estic molt feliç de poder representar el meu municipi, on tinc la família i on han nascut les meves dues filles.

És un honor i un orgull que els meus companys i companyes hagin confiat en mi per desenvolupar aquesta responsabilitat al capdavant

de l'alcaldia, responsabilitat que avui prenc amb humilitat i amb tot el respecte per la institució que representaré i per tota la gent.

Estic disposada a treballar de valent des d'ara mateix, recollint la feina feta i guiant els projectes que estan en marxa, així com engegant-ne de nous, sempre que sigui necessari, en el que queda de legislatura

Som un gran equip de govern. Tenim el millor grup possible, format per homes i dones que senten Vilobí d'Onyar, que viuen a Vilobí d'Onyar i que s'identifiquen amb les necessitats dels veïns i veïnes dels tres pobles del municipi.

Confio plenament en totes i cadascuna de les persones de l'equip de govern de Convergència i Unió:

CRÒNICA GRÀFICA

quets, va ser el moment de la intervenció de la nova alcaldessa, Olga Guillem, que va qualificar el dia de «molt especial». Es va adreçar a Busquets per dir-li que sempre

el recordarien «com un bon alcalde i una bona persona», i va assenyalar que estava «molt feliç de poder representar el municipi» i de ser «l'alcaldessa de tots».

en les que segueixen i en les que s'incorporaran de nou, confio en la seva capacitat de treball i en el compromís.

També confio plenament en els regidors i regidora dels grups Els Tres Pobles-AM i Independents per Vilobí, Salitja i Sant Dalmai-PM, perquè en conec la lleialtat a la institució amb què han exercit l'oposició durant els dos anys i mig que portem de legislatura. Entenc l'abstenció política de l'oposició al meu nomenament, però confio que govern i oposició aprovarem per unanimitat temes importants en futurs plens.

Adaptats al temps de crisi que ens afecta a tots, el nostre equip respectarà el nostre programa i la voluntat dels electors.

El meu propòsit fins al final de la legislatura és ser l'alcaldessa de tots. La renúncia de l'alcalde Joan Busquets significa canvis en el plenari: en els pròxims dies proposaré al ple el nou cartipàs.

Vull acabar amb la formulació d'un desig en veu alta. Vull demanar-vos a tots que siguem capaços de mantenir l'orgull de viure en els nostres pobles, en el nostre municipi, convertint els reptes en oportunitats.

Procuraré humilment ser digna de la sort que he tingut. La sort de ser dalmaiensa i, avui, la sort de rebre l'immens honor de ser la primera alcaldessa de Vilobí d'Onyar. Intentaré, també, incorporar una perspectiva femenina a la forma de fer política. Com a dona i mare treballadora sé el

difícil que és conciliar la vida laboral i familiar, però també crec en el compromís creixent de totes les dones i de tots els homes en el camí d'una societat d'iguals.

No em puc estar de dir que sense el suport de la meua família, especialment del meu marit, en Josep Maria, que tolera i assumeix generosament el preu d'aquest immens honor de ser alcaldessa, la meua dedicació no seria possible.

Procuraré ser fidel a les meves conviccions i estar-me al capdavant del govern local escoltant a tothom, al costat dels problemes i de la felicitat de la gent.

Visca Vilobí. Visca Salitja. Visca Sant Dalmai.

El poble de Sant Dalmai ja pot disposar d'un pavelló polivalent esplèndid totalment a punt

Es va inaugurar amb una jornada de portes obertes i una mostra esportiva

Amb mostra esportiva, visita a les noves instal·lacions, ball de gegants i aperitiu per a tot el veïnat es va inaugurar (29 de novembre) la segona fase de la construcció del pavelló de Sant Dalmai: s'han acabat els vestidors interns, els accessos, els aparcaments i l'entorn.

Aspecte interior del pavelló el dia de la cerimònia d'inauguració de la 2ª fase. A l'exterior, un avet, que funcionarà com a nou punt de referència, presideix el recinte lúdic i esportiu.

Paraules de l'alcaldeessa de Vilobí d'Onyar, Sra. Olga Guillem, amb motiu de la inauguració de la 2a. fase de la construcció del poliesportiu de Sant Dalmai

Sant Dalmai, diumenge, 29 de novembre del 2009

Autoritats, amigues i amics,

Coincidint amb la Festa Major de Sant Dalmai, aquest 2009 podem inaugurar la 2a. fase de la construcció del pavelló polivalent.

Podem dir que amb aquesta 2a. fase, el pavelló queda pràcticament acabat. Caldrà mantenir-lo en bon estat i, sobretot, caldrà mantenir-lo en plena activitat.

Ara fa quatre anys, molts de vosaltres ho recordareu, la fesomia de Sant Dalmai va començar a canviar. Entre l'estiu i la tardor del 2005 es van fer els fonaments, es va alçar l'estructura, es van tapar els laterals i es va cobrir la teulada d'aquest pavelló. El paisatge va quedar fixat en una combinació singular de nou i vell. Darrera la funcionalitat dels materials prefabricats del pavelló, si us hi fixeu, hi treuen el nas les pedres del segle XVI (i posteriors) de l'església parroquial de Sant Dalmai.

Entre l'església parroquial i el pavelló hi ha pocs metres de distància i quatre segles de diferència. Entre la 1a. fase del pavelló acabada

l'any 2005 i la segona fase, que avui inaugurarem, hauran passat quatre anys. Durant aquests quatre anys, Sant Dalmai ha deixat enrera els clàssics envelats de Festa Major (una despesa difícil d'assumir). Durant aquests quatre anys, el pavelló de Sant Dalmai ha estat l'escenari perfecte per a tota mena d'activitats esportives, lúdiques, festives, socials i culturals. El poble de Sant Dalmai hi ha guanyat. El poble veí de Salitja i tot el municipi de Vilobí d'Onyar també se n'han beneficiat.

Faltava acabar el pavelló. Estava anunciat que la construcció completa es faria en dues fases. Si ho recordeu, vam optar per construir la primera fase i, mentrestant, poder usar el

Un dels esports que van formar part de la Mostra esportiva és la petanca, de molta afició a Vilobí. El Club de Petanca local va ser l'encarregat d'estrenar les dues pistes que s'han construït a l'entorn del pavelló de Sant Dalmai. El llençament d'honor, lluitant contra el vent, va anar a càrrec de l'alcalde, amb l'assessorament tècnic de Jordi Batlle, un dels petanquers més determinants i experimentats de l'equip de Vilobí.

Aspecte de l'aparcament construït a recer de la façana posterior del pavelló (també hi ha una zona habilitada a cada lateral). En total, una seixantena més de places guanyades.

L'esgrima és un esport ben singular practicat a Vilobí d'Onyar. La tardor del 2008, es va fer el primer cursset d'iniciació (justament al pavelló de Sant Dalmai). El cursset va servir per poder reunir un petit grup de persones, que van impulsar la creació de la SAO Sala d'Armes de l'Onyar, el club local d'esgrima que dia a dia creix en recursos humans, materials i en reconeixement

Un pavelló ha d'estar net i polit, apte per a activitats esportives però, també, altres de socials. El pavelló de Sant Dalmai sempre està a punt; la Sílvia en té cura.

pavelló. Hi havia la possibilitat d'haver esperat a tenir tots els diners i haver-lo construït d'una sola tirada. Però hauríem hagut d'esperar fins avui, sense poder-hi fer res. Els quatre anys amb pavelló, creiem que han valgut la pena.

La segona fase de la construcció ha costat, aproximadament, 600.000 euros. Per a un municipi petit com el nostre, aquesta és una quantitat molt gran de diners. Sense l'ajuda del PUOSC –el Pla Únic d'Obres i Serveis–, sense la intervenció de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de Girona (en la concessió de les subvencions), i sense la voluntat i la bona feina de l'Ajuntament en la negociació, la

segona fase hauria hagut d'esperar més temps.

Encara no fa quinze dies que ocupo el despatx de l'Alcaldia i em correspon inaugurar aquesta obra a mi; és just, però, que es reconegui el mèrit del fins fa tan poc alcalde, Joan Busquets, en l'execució completa de l'obra.

En aquesta 2a.fase, a l'interior del pavelló s'han construït els vestidors i serveis (per als equips locals, visitants, per a l'equip arbitral) i també s'ha adaptat un espai per a bar; a l'entorn del pavelló, s'han construït l'espai d'ús públic (amb aparcaments pavimentats, enjardinament estacional i, encara, dues pistes de petanca en l'àrea del

sòl de terra); i també s'ha rehabilitat el tram de carretera (amb la supressió de la rasa que dificultava l'accés al recinte).

Segurament, Sant Dalmai i les invocacions que Els Llobatons han fet al Sant en els últims anys, han tingut a veure amb el fet que avui, finalment, puguem inaugurar l'acabament del pavelló. La devoció a Sant Dalmai ha fet efecte.

Gaudiu dels actes que ens han preparat Els Llobatons dins de la Festa Major. Gràcies als Llobatons per les seves pregàries i, com no, per preparar-nos un any més la Festa Major.

I a tots vosaltres, gràcies per la vostra atenció.

L'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, la Diputació i "la Caixa" adequen 17 km d'itineraris naturalístics

A finals del mes de novembre van finalitzar les actuacions previstes en el Pla Director d'Itineraris de Natura i Recuperació d'Espais Naturals de Vilobí d'Onyar, que va començar l'any 2005 i que ha pogut executar-se íntegrament gràcies a la col·laboració de l'Obra Social "la Caixa" i la Diputació de Girona. L'entitat financera hi ha invertit un total de 90.000 €, sobre un cost total de 104.000 € d'aquesta darrera fase.

Els objectius concrets del Pla Director han estat recuperar, conservar i regenerar els espais naturals del municipi; mantenir i valorar elements del patrimoni històric, i fer difusió i pedagogia a través d'aquests espais. En concret, les accions realitzades en aquesta darrera fase del projecte s'han concretat en la senyalització i el manteniment dels itineraris existents (antics camins que unien els diversos nuclis urbans); el tancament dels circuits que no estaven totalment acabats, i l'edició de quadríptics divulgatius amb la cartografia dels diversos itineraris, en què es destaquen els elements naturals i culturals.

El resultat d'aquest projecte és la interconnexió dels diversos nuclis urbans que formen el municipi de Vilobí d'Onyar amb 17 km de senders pedestres i pedalables, que creuen espais naturals amb un elevat valor paisatgístic, naturalístic i amb diversos elements històrics.

Els itineraris permetran crear un paisatge principalment agroforestal, així com diversos hàbitats d'interès comunitari, com són ara fenassars i prats humits, salzedes i vernedes (aquests darrers, als marges del riu Onyar), i prats secs mediterranis, entre d'altres.

Concretament, un dels itineraris transcorre dins d'un espai d'interès natural, el volcà de la Crosa, del qual cal destacar un conus volcànic amb

Junt al panell interpretatiu dels Itineraris de Natura situat a La Tarongeta, d'esquerra a dreta: Josep Maria Rufí, diputat de Medi Ambient i Territori de la Diputació de Girona; Xavier Ponsatí, director de l'Àrea de Negoci de la Selva de "la Caixa"; Olga Guillem, alcaldesa de Vilobí d'Onyar i, Lluís Boada, regidor d'Urbanisme.

un diàmetre de 1.250 m, el més gran del camp volcànic català.

Altres elements destacables en la resta d'itineraris són la bassa de Can Turon i la resclosa de Can Borra, aquesta darrera a l'itinerari de l'Alt Onyar.

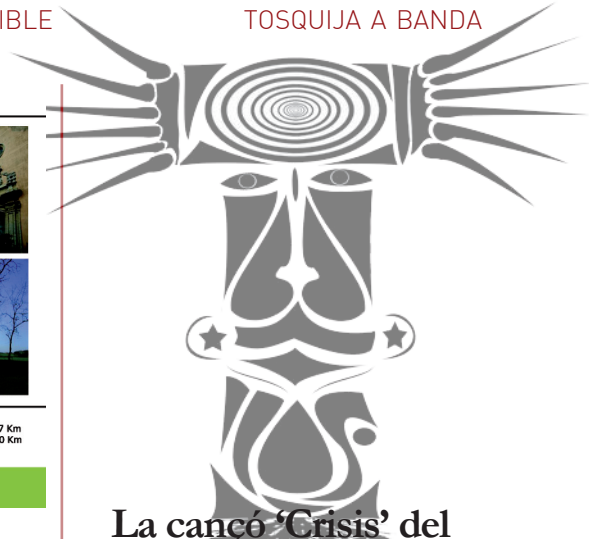
El material de difusió i els panells interpretatius situats en diversos punts de l'itinerari permetran al visitant circular fàcilment per aquests senders i descobrir elements naturals que desconeixia.

Totes les actuacions d'adequació i de manteniment dels senders, així com la col·locació de cartells i banderoles, han estat realitzades per cinc persones de la Fundació Privada Onyar-La Selva, entitat que vetlla

per la integració laboral de persones amb risc d'exclusió social.

Aquest projecte s'emmarca dins del conveni de col·laboració entre la Diputació de Girona i l'Obra Social "la Caixa", el qual té un doble objectiu: conservar i millorar els espais naturals de la demarcació de Girona fomentant alhora la inserció laboral de grups amb risc d'exclusió social.

Fotografia (d'esquerra a dreta): Josep Maria Rufí, diputat de Medi Ambient i Territori de la Diputació de Girona; Xavier Ponsatí, director de l'Àrea de Negoci de la Selva de "la Caixa", i Olga Guillem, alcaldesa de Vilobí d'Onyar.

La cançó 'Crisis' del grup Trash-Kat s'inclou en un recopilatori internacional de 'metal'

El grup Trash-Kat, durant una actuació al pati de les escoles de Vilobí, durant la Festa Major de l'any passat. Per a més informació sobre aquest grup podeu consultar: <http://www.myspace.com/trashkat06>

El grup Trash-Kat, de Vilobí d'Onyar, ha aconseguit que la seva cançó Crisis, cantada en català, hagi estat seleccionada per la discogràfica nord-americana Quickstar Productions per formar part d'un disc recopilatori de metal que es distribuirà arreu del món. Crisis és un dels disset temes del volum vuitè de Downtown Metal International, disc al qual també han fet contribucions bandes australianes, poloneses, daneses, finlandeses i canadenques, entre d'altres nacionalitats. Una part dels beneficis del CD es destinarà a diverses organitzacions humanitàries. Ramon Asgleyas (veu), Carles Morillo (bateria), Arnau Vendrell (baix i veus) i Sergi Pujol (guitarra i veus) són Trash-Kat, autors també del tema Per una selecció catalana.

Publicat per X.C. al diari El Punt (30/11/09)

Alt Onyar

Recomegut de 5 Km, amb inici al poble de Vilobí que pren direcció Nord-Oest creuant carreus de canals, bosc de roures, fustes, griso i coça fins arribar al poble de Sant Dalmai. L'itinerari segueix per un petit tram de carretera secundària fins a trobar el riu Onyar i s'interom, per la qual cosa fins a la resclosa d'en Borra, un antic embassament destinat a emmagatzemar aigua per a reg. En el darrer tram de l'itinerari s'observa una vegetació poc habitual de la terra baixa mediterrània com ara roure.

ENTRE TOTS HO FEM POSSIBLE

Ajuntament de Vilobí d'Onyar Salitja i Sant Dalmai

Quatre itineraris penjats per l'entorn natural de Vilobí d'Onyar permeten endegar-se a la natura i descobrir el patrimoni ambiental, i conèixer de primera mà la singularitat del municipi.

Vilobí d'Onyar 4 Itineraris per l'entorn natural

Ajuntament de Vilobí d'Onyar Salitja i Sant Dalmai

Anella Verda

Passada circular de 3,7 Km sense desviels a l'entorn del poble de Vilobí d'Onyar, seguint les ribes de l'Onyar i el torrent de la Creuclosa. En el punt més occidental de l'itinerari hi ha l'alternativa d'arribar al nucli residencial de Can Terrorer a partir d'un ramal d'1 Km de longitud.

Vilobí d'Onyar - Sant Dalmai
Sant Dalmai - Resclosa d'en Borra
(Itinerari amb àrea de lleure)

3,4 Km
1,5 Km

Diputació de Girona
221 AUMUNICIPIS

Anella verda Vilobí
Anella verda Vilobí-Can Terrorer
(Itinerari amb àrea de lleure)

3,7 Km
1,0 Km

Volcà de la Crosa

Recomegut de 5,4 Km, amb inici al poble de Vilobí fins al poble de Sant Dalmai. L'itinerari segueix direcció Nord-Est en direcció a les tosqueries, antigues pedreres d'on s'extrahien els materials volcànics utilitzats per la construcció de cases i masos de la zona. Seguint en direcció Nord, l'itinerari entra a l'espai protegit del volcà de la Crosa pel vessant sud, on hi ha la possibilitat d'arribar fins al poble de Can Costa, on hi ha la possibilitat d'arribar fins a l'emplaçament del segon XI que posteriorment fou fortificada. L'itinerari, després de tancar-se a peu, contornant fins al torrent de Sant Llop, inicia un descens cap a l'interior del cràter volcànic que té un diàmetre de 1.200 metres i que és considerat el més gran de Catalunya i un dels més grans de la península Ibèrica.

Font de Can Bosch

Recomegut de 7 Km, amb inici al poble de Vilobí fins al poble de Salitja. L'itinerari segueix direcció a la capçalera de la Crosa pel vessant de Sant Llop fins a les fonts i seguint diversos camins fins a arribar a la font de Can Bosch. A partir d'aquí, seguint el curs de la Crosa, es pot arribar al poble de Can Costa, on hi ha la possibilitat d'arribar fins a l'emplaçament del segon XI que posteriorment fou fortificada. L'itinerari, després de tancar-se a peu, contornant fins al torrent de Sant Llop, inicia un descens cap a l'interior del cràter volcànic que té un diàmetre de 1.200 metres i que és considerat el més gran de Catalunya i un dels més grans de la península Ibèrica.

Vilobí - Sant Dalmai
Sant Dalmai - les tosqueries
Les tosqueries - Sant Llop
Sant Llop - interior cràter volcà

3,4 Km
0,6 Km
0,6 Km
0,5 Km

Diputació de Girona
221 AUMUNICIPIS

Vilobí - Salitja
Salitja - Font de Salitja
Font de Salitja - Les Guilloterres
Les Guilloterres - Font de Can Bosch
(Itinerari amb àrea de lleure)

3,3 Km
1,2 Km
1,9 Km
0,6 Km

Els 4 itineraris per l'entorn natural

1. ANELLA VERDA (itinerari amb àrea de lleure)	
Anella verda Vilobí	3,7 km
Anella verda Vilobí - Can Terrorer	1,0 km
2. ALT ONYAR (itinerari amb àrea de lleure)	
Vilobí - Sant Dalmai	3,4 km
Sant Dalmai - Resclosa d'en Borra	1,5 km
3. VOLCÀ DE LA CROSA (itinerari amb àrea de lleure)	
Vilobí - Sant Dalmai	3,4 km
Sant Dalmai - Les tosqueries	0,6 km
Les tosqueries - Sant Llop	0,9 km
Sant Llop - Interior cràter del volcà	0,5 km
4. FONT DE CAN BOSCH (itinerari amb àrea de lleure)	
Vilobí - Salitja	3,3 km
Salitja - Font de Salitja	1,2 km
Font de Salitja - Les Guilloterres	1,9 km
Les Guilloterres - Font de Can Bosch	0,6 km

La plataforma Vilobí, Salitja, Sant Dalmai DECIDEIX es presenta

El municipi durà a terme la seva consulta sobre la independència el dia 28 de febrer

El municipi de Vilobí d'Onyar tindrà la seva consulta per la independència de Catalunya, i aquesta es durà a terme el dia 28 de febrer, dia en què tota la població del municipi major de 16 anys està convocada a exercir el seu dret a vot. Tots els ciutadans del municipi estan cridats a les urnes aquest dia. El vot anticipat es podrà exercir el dia 14 de febrer

Josep Borrell i Bueno*

Per dur a terme aquesta consulta, s'ha constituït una plataforma amb el nom de 'Vilobí Salitja Sant Dalmai Decideix' que va anar agafant forma al llarg de diferents trobades i reunions que van tenir lloc a partir del setembre de l'any passat.

La Plataforma es va presentar al poble en un acte que va tenir lloc a Can Sagrera el dia 10 de desembre, moment en què es va aprofitar per assenyalar quin és el seu objectiu (dur a terme la consulta a Vilobí) i per encoratjar la població a la participació el dia de la consulta.

La presentació va començar amb una interpretació del *Cant de la Senyera* per part de la coral Ressons de l'Onyar i, tot seguit, van intervenir tres convidats que van venir a fer costat a la plataforma. En primer lloc va parlar Jordi Bilbeny, conegut historiador i membre actiu de la consulta pionera realitzada el dia 13 de setembre a Arenys de Munt. La seva intervenció, tan àgil i brillant com provocadora, va servir per exposar alguns dels motius pels quals ell creia que era convenient realitzar una consulta i aprofundir en la independència de Catalunya. Assumpció Cantalozella, escriptora i activista política catalanista, va ser la segona ponent de la nit, i va orientar la seva intervenció buscant els orígens en altres iniciatives sobiranistes (com els 10.000.cat) que

Aspecte de Can Sagrera el dia de la presentació de la plataforma ciutadana, el 10 de desembre

volen moure, remoure i promoure la mobilització de la societat civil. A més, Assumpció Cantalozella va exposar alguns dels detalls de la consulta organitzada a Santa Coloma de Farners. Josep Maria Dausà, exalcalde de Cassà, expresident del Consell Comarcal del Gironès i personatge polític de llarg recorregut, va explicar com des de la tranquil·litat, la serenitat i la no-radicalitat es pot estar vinculat a una consulta com aquesta que, va dir, és absolutament necessària. També va explicar alguns dels termes en què la consulta es duria a terme a la seva població.

L'acte va continuar amb l'explicació, de part de Josep Maria Pascual (en aquell moment encara vinculat a la Plataforma), partint d'algunes dades de l'espoli fiscal de Catalunya fins arribar als detalls de la consulta al nostre municipi. Bàsicament, es proposa una consulta

que es vol dur a terme en locals de titularitat pública (de tots), en un marc de normalitat social i respecte absoluts. El dia de la consulta serà el 28 de febrer i el dia habilitat per al vot anticipat serà el 14 del mateix mes.

L'acte va acabar amb un seguit de preguntes de persones del públic que tenien inquietud per saber com anaven els processos de consulta als altres municipis, sobre la seva escalabilitat cap a grans ciutats o per plantejar interrogants sobre el seguiment mediàtics i internacional de les consultes. Finalment, un cant espontani i emotiu dels *Segadors* va donar per tancada la presentació de la plataforma.

A banda de la seva presentació, la Plataforma organitzarà altres actes abans del dia de la consulta amb l'objectiu d'arribar al màxim de ciutadans possible. En aquesta línia, el dia 24 de desembre, membres de

la Plataforma van cantar nades al tió, i van estar-se a la plaça Nova en una taula on hi havia informació sobre la consulta.

A partir de les festes nadalenques la Plataforma té intenció de tenir presència als principals actes socials del municipi, com la Marxa Popular, la cursa BTI o el Carnestoltes, on s'oferirà informació de la consulta i es podran recollir ajudes.

Com es pot ajudar a fer la consulta?

La Plataforma s'ha organitzat en comissions que s'encarreguen, cadascuna d'elles, de diferents aspectes de la consulta. Per ajudar i participar com a voluntaris (sigui quina sigui la vostra disponibilitat), us podeu adreçar a la Comissió de Voluntariat (el seu responsable és en Jordi Gispert i en trobareu informació al grup de Facebook, busqueu-lo copiant aquest nom a la finestreta de cerca: "Vilobí ·Salitja ·Sant Dalmai Decideix").

També podeu contactar la Plataforma a través del correu electrònic: VSSDdecideix@gmail.com

Per ajudar econòmicament a la consulta, es poden adquirir els bons d'ajuda que donen testimoni d'una aportació econòmica lliure i voluntària i que servirà per sufragar els costos que genera aquest procés.

I per descomptat, la principal aportació que tots els ciutadans del municipi poden fer és anar a votar els dies indicats i mostrar la seva posició respecte la qüestió de la sobirania de Catalunya.

**Comissió d'Events VSSD Decideix*

Cantant nades al Tíó, a la plaça Nova, el dia 24 de desembre

Un minibús informa de l'apagada analògica i la transició a la TDT

Un minibús enviat pel Ministeri d'Indústria espanyol es va desplaçar fins al nostre municipi amb l'objectiu d'informar els veïns sobre l'apagada analògica i la transició a la TDT. La visita va ser en dos dies: la tarda del divendres 11 de desembre, a la plaça Nova de Vilobí; i, el matí del dissabte 12 de desembre, a la plaça de la Crosa de Sant Dalmai. No va haver-hi gaire gent que s'acostés al a demanar informació i, a més, els responsables del bus ministerial no permetien fotografiar-lo. Gràcies a la col·laboració veïnal, TOSQUIJA va obtenir-ne, almenys, una imatge, per a l'arxiu de notícies locals.

La coral fornellenca Sol Ixent torna a Vilobí pel concert de Nadal

La coral Sol Ixent, de Fornells de la Selva, va omplir un any més l'església parroquial de Sant Esteve a Vilobí amb motiu del concert

de Nadal. L'actuació (diumenge, 13 de desembre) va comptar amb el cor adult i el cor jove, així com acompanyament musical, sota la direcció de Mercè Bentué.

Les festes d'hivern il·luminen la nit amb estels i motius nadalencs

Un any més, coincidint amb les festes d'hivern, els carrers i camins del municipi s'han guarnit amb estels i altres motius nadalencs lluminosos. A les iniciatives particulars (balcons, finestres, arbres...) s'hi suma la iniciativa pública. L'encesa dels llums, amb un bon criteri d'austeritat, va començar a mitjan desembre i es va mantenir fins després de Reis.

Núria Casals i Jèssica Vilert, noves regidores

Des del dia 11 de desembre, el municipi té dues noves regidores (en substitució de Joan Busquets i de Susanna Fornells). Són Núria Casals i Vilalta, que es fa càrrec de les àrees de Medi Ambient i d'Esports; i Jèssica Vilert i Garrofa, que assumeix les àrees de Benestar Social de Joventut.

La família Garcia Güell fa una festa-sopar a Sant Dalmai per commemorar una temporada en què en Gerard 'també' ho ha guanyat tot

Dissabte 12 de desembre vaig celebrar, juntament amb els amics i coneguts i gent que m'ha ajudat en tota la temporada, un sopar d'agraïment, al pavelló de Sant Dalmai, ja que la temporada 2009 ha estat plena d'èxits, guanyant tot el que estava al meu abast: Campionat de Catalunya, Mediterrani, MX2 provincial i el de curses americanes.

Després de setmanes lligant moltes coses pel sopar, va arribar el moment. El divendres al vespre ja posàvem les taules i un muntatge de *paddock* on presentaria la nova roba Clíce, casc, botes i ulleres, i les motos que correré la temporada que vé, amb la Kawasaki 250 4t.

La gent van començar a venir molt puntuals i a mida que anaven entrant s'anaven trobant l'un amb l'altre, quedant parats de la gent que érem, en concret 197 persones. Tots passaven per davant del *paddock* on estaven exposades les motos i la roba on els hi esperava una taula per fer pica-pica, mentre podien mirar una pantalla gegant amb un treball que portava setmanes muntant-lo i que projectava un resum de la temporada.

Abans de sopar vam agrair a totes les persones que ens han ajudat durant aquests anys, començant per NV Corporation, que ens proporcionava la vaixel·la; seguit de Clíce, la roba que portaré l'any que ve, amb els tractes d'en Tato, que ens ha pogut

proporcionar roba, casc, ulleres i botes; Basolí, amb les motos; Petter de Can Trabuch, el primer patrocinador que vaig tenir; Pneumàtics Farners; Cat moto-r; Sant Dalmai SA; Vedella Bencriada; Motorex; Elf; l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, que ens va cedir el pavelló; Motos Romaguera; Peu a Baix; Rihuma; Sais Power; Estació Servei Vilobí d'Onyar; Joan Buxeda; i, també cal destacar, Xevi Puigdemont, com a entrenador, tots els companys i, Toni Llopard, de la revista *Enduro Sport*.

Dits els agraïments, què millor que l'àpat. Les taules del sopar estaven numerades per grups de persones que més o menys tenien relació o bon *feeling*. Un sopar que entrava divinament, amb un entremès de primer, carn a la brasa de segon, vi i cava per tothom per acompanyar el menjar. Però la sorpresa havia d'arribar. Després de sopar la Banda del Yuyu tocarien Rock&Roll, i abans que comencessin, com que tinc una altra afició a part de les motos, vaig tocar la cançó *Tears in heaven* de l'Eric Clapton, que la va cantar el meu tiet, el cantant de la mateixa Banda del Yuyu.

Finalment tocava el concert, que va acabar de donar energia positiva a tota la gent que havia pogut venir a la celebració.

Gerard Garcia Güell
<http://www.gerardgg.com/>

Qui per Nadal no s'enfira, res no val

Rucs i someres originaris de Les Preses (Garrotxa), fermats a primera hora del matí dels dissabte 19 de desembre, a la plaça Nova de Vilobí

Parades d'artesanía, passejades en ruc, parc infantil i l'estrena de l'obra de teatre i *funcky* 'La profecia Màuser', basada en fets històrics tinguts lloc fa cent anys al poble de Vilobí, són algunes de les ofertes programades per la Fira de Nadal, una iniciativa promoguda per Pas d'Funk al bell mig del nucli urbà de Vilobí que s'ha posat en pràctica per primer cop el 2009 i s'hauria de consolidar per el futur en plenes festes d'hivern.

CRÒNICA GRÀFICA

El passeig rehabilitat, que uneix el carrer de Sant Josep i el passatge de Pompeu Fabra, ha creat un nou espai per a fires i activitats de carrer.

Part del quadre escènic de l'obra de teatre i funcky 'La profecia Màuser', poc abans de començar la funció, a la sala Can Sagrera.

Una Nit Gastronòmica precedirà la presentació de la Fira de la Botifarra dolça de Salitja

En primer pla, Toni Noguera, fent de jurat en una edició del concurs de coques de botifarra dolça de Salitja. I una estesa amb les ampolles de ratafia, que els Amics de la Ratafia de Salitja van presentar el febrer de l'any 2008 en el marc de la tradicional Fira de la Botifarra dolça.

Entrevista a Toni Noguera, pastisser i impulsor de la Nit Gastronòmica

—Nit Gastronòmica de la Botifarra dolça?

—«Busquem la promoció comarcal de la Fira de la Botifarra dolça, introduint una nova iniciativa: la primera Nit Gastronòmica de la Botifarra dolça.»

—Enguany la Fira serà el diumenge 14 de febrer...

—«La Nit Gastronòmica serà la nit abans, la del dissabte dia 13.»

—En què consistirà exactament la Nit Gastronòmica?

—«Vuit o nou restaurants prepararan un aperitiu o un primer plat amb diverses variacions a base de botifarra dolça i, també, hi haurà alguna àvia de Salitja que prepararà algun plat amb botifarra dolça; quant al segon plat, serà de cuina convencional, sense botifarra dolça.»

—Es pretén introduir la botifarra dolça a tastos...

—«El que volem és que la gent sàpiga totes les combinacions que es poden arribar a fer a partir de la botifarra dolça, i la millor manera de promocionar-la creiem que és així.»

—A on es farà la Nit Gastronòmica?

—«Al pavelló de Sant Dalmai, si bé en el marc de dos dies en què tot el municipi participa d'un conjunt d'actes: la Descarregada de Brocanters i la Trobada Clàssics a Vilobí i,

a Salitja, la Fira de la Botifarra dolça.»

—Els restaurants que hi participaran són tots del municipi?

—«D'entrada estem parlant amb restaurants locals i de pobles veïns. El que volem és que tota la comarca s'hi involucri. També hi haurà un reconeixement, a partir d'aquest any i en cada edició, als carnisers que fan botifarra dolça, del municipi i de la comarca de la Selva.»

—La botifarra dolça encara és un producte per descobrir?

—«No ens enganyem, la Fira de la Botifarra dolça aquest any arriba a la xv edició. També fa deu anys que es fa el concurs de coques de botifarra dolça. A tot el grup organitzador i també a mi ens ha semblat que li hem de treure més suc, a aquesta Fira i més suc a la botifarra dolça, perquè no deixa de ser un producte que a la gent li fa cosa tastar però, quan la coneix, agrada molt de menjar.»

—Quin format tindrà la Nit Gastronòmica de la Botifarra dolça?

—«Hi haurà taules parades, amb porrons, i cada restaurant tindrà els seus tastets. La gent s'haurà d'aixecar de taula, anar a cada parada de cada restaurant a recollir el seu tastet, i quan acabi d'un, un altre. Hi haurà de la ratlla d'una vintena de tastets

diferents. I això anirà a base de tiquets. La gent comprarà els tiquets i els podrà bescanviar pels tastets.»

—Òbviament, no serà gratuït...

—«No, clar, els tiquets aniran amb l'entrada, a un cost assequible, amb preu diferenciat per a mainada i per a adults. I dintre de tot aquest parament també hi haurà la presentació de la Ratafia de la botifarra dolça de Salitja. I també intentarem que després de sopar hi hagi ball.»

—La Ratafia de la botifarra dolça de Salitja és de botifarra dolça?

—«No, però és una ratafia de l'any, que busca el maridatge amb la botifarra dolça; els INDEPS de Salitja s'han encarregat de trobar el punt just d'aquesta singular ratafia.»

—Quina resposta estan donant les autoritats comarcals a tota la iniciativa?

—«Des de l'Ajuntament s'està intentant que el Consell Comarcal s'hi involucri, més que amb ajuts, amb promoció. Encara que a l'Empordà diguin que ells també en fan, crec que la botifarra dolça és un producte molt nostre, que a la Selva fa molt anys que en fem i que, en aquests temps, és important promocionar els nostres productes.»

—I després de la Nit Gastronòmica de dissabte, arriba el diumenge...

La Ratafiada 2009 dels Amics de la Ratafia de Salitja

Un any més la colla de la ratafia de Salitja s'ha reunit com ja es tradició per elaborar la ratafia d'enguany, la qual esperem que arribarà als nivells de qualitat assolits l'any passat o fins hi tot els millorarà. Després de triar les herbes i abastar les nous es va fer el dinar de germanor a Les Fonts. En la recta final de l'àpat es va fer la degustació de tres coques de ratafia fetes pels ratafiaires més sibarites i de dues ratafies de botifarra dolça amb gran acceptació per part dels entesos. El procés d'elaboració es va portar a terme als Delmes. Sort que el temps hi va acompanyar i no va fer sol, ja que la manca d'arbres que facin ombra als Delmes hauria minvat la concentració dels ratafiaires per fer la millor ratafia.

A dalt: els Amics de la Ratafia de Salitja donant el toc magistral amb l'esclafament de les nous i, la colla, tots nets i polits abans de posar-se a fer l'esperada ratafia. A baix: un moment d'independència per a les 'mamis'; a taula, fent coixí per assaborir com toca la ratafia; i els futurs mestres ratafiaires.

—«El diumenge, a banda de la Descarregada i de la Trobada de Vilobí, es faran una sèrie d'activitats relacionades amb la botifarra dolça a Salitja, que serà el centre neuràlgic. Hi haurà la caminada cap al volcà de la Crosa, l'exhibició canina i, com a novetat, estem preparant un col·loqui sobre la botifarra dolça, amb entesos locals i amb la participació d'algun especialista del gremi de carnisseres. També farem una de-

mostració de cuina de la botifarra dolça, hi haurà paradistes artesans i tallers per a la mainada, tastets i venda de botifarres dolces i, ja a la tarda, el concurs de coques de botifarra dolça, que sempre ha tingut molt d'èxit; i encara una actuació dels Vilobí Màgics.»

—Com a pastisser, la botifarra dolça té aplicació en l'obrador d'una pastisseria?

—«Concretament jo, no l'aplico.

És un producte d'un dia, però no de cada dia. Alguns carnisseres en tenen tot l'any perquè tenen clients molt addictes a la botifarra dolça; però altres, no. Particularment veig la botifarra dolça més idònia per a aplicar a unes postres de restaurant que a unes de pastisseria. I, sobretot, la veig idònia com a aperitiu: se'n menja poca quantitat i tendeix més a ser un bon aperitiu que un plat gran.»

Més de 700 persones en conjunt responen a les tres funcions de la segona temporada dels Pastorets

Una trentena d'actors sobre l'escenari, la feina oculta de les cosidores i de les maquilladores deixant a punt els vestits i els rostres, la direcció de Dani Rovira i la sala de teatre Can Sagrera tres vegades plena (en la primera temporada només se'n van representar dues funcions). Són 'Els Pastorets' de Vilobí d'Onyar, un espectacle de mil dimonis.

En aquesta imatge hi ha el quadre escènic dels Pastorets de Vilobí d'Onyar gairebé al complet, (hi falten, entre d'altres personatges, en Lluquet i en Rovelló, que són a la pàgina de la dreta). La foto està feta minuts abans de començar la tercera representació, el diumenge dia 10 de gener del 2010. Les dues primeres funcions es van fer el dia de Sant Esteve i el diumenge dia 27 de desembre del 2009.

Aquest 2010 ha estat el segon any de Pastorets a Vilobí d'Onyar i la valoració que en fa el productor de l'obra, Toni Noguera, és 'bona' perquè s'ha trobat 'un bon equip de gent' i perquè, amb el noranta per cent del quadre escènic ha estat format per gent de Vilobí d'Onyar, hi hagut 'més participació del municipi' i 'ens estem trobant que a la mainada també els agrada molt col·laborar-hi'.

La funció s'ha representat tres vegades i les tres s'ha omplert la sala de teatre Can Sagrera (cap a 700 assistents en el conjunt de les

tres representacions). 'El fet de poder representar Els Pastorets –diu Noguera– ja ens satisfà', perquè 'no anem a buscar un resultat econòmic', simplement 'ens agrada que a Vilobí hi hagi Pastorets'. Tot i així, 'aquest any hem pogut comprar tot el vestuari' –i afegeix– 'sense que l'Ajuntament ens hi ajudés'. La companyia dels Pastorets 'ja té vestuari', i 'ha agradat molt', i també s'ha pogut fer algun decorat nou; tot això, 'per nosaltres –explica Noguera– ja és un èxit' i 'ja estem pensant en l'any que ve'. Diu Noguera que la companyia Els Pastorets de Vilobí

d'Onyar vol 'cohesionar bé el jovent i la gent adulta' i que 'hi col·labori tothom'. El que veiem és que la gent de totes les edats 's'hi enganxa'.

Entre els plans de futur per als propers anys no es descarta renovar la versió de l'obra (el guió actual són 'Els Pastorets o l'adveniment de l'Infant Jesús' de Josep M. Folch i Torres) i, fins i tot, programar alguna sessió nocturna amb els diàlegs més atrevits, però de totes aquestes novetats encara 'se n'ha de parlar entre tots els membres de la companyia i, sobretot, amb el director', conclou Noguera.

CRÒNICA GRÀFICA

L'èxit social dels Pastorets és de tot el quadre escènic i del públic, però l'èxit artístic té molt a veure amb la direcció de l'obra (especialment tractant-se de teatre 'amateur'), és per això que Dani Rovira va rebre (dilluns 11 de gener), de mans de l'alcaldessa Olga Guillem, un guardó pel mèrit d'haver retornat 'Els Pastorets' a Vilobí d'Onyar.

REPARTIMENT

LLUQUET	Salvador Riumalló
ROVELLÓ	Francesc Colomé
SATANÀS	Joana Pelach
LLÚCIFER	Xavier López
JEREMIES	'Pitu' Borrell
MARTA	Eva Codina
GETSÉ	Esteve Navarrete
ISABELÓ	Tònia Torrubia
JOSEP	Jaume Jaume
MARIA	Sandra Rovira
	Aida Saus
MIQUEL	Esteve Navarrete
GABRIEL	Pau Borrell
JEPÓ	Toni Noguera
ANAM	Aida Saus
	Nil Matamala
JOANOI	Gerard Saus
SUPÈRBIA	Claudia Borrell
IRA	Tània Rodríguez
GOLOSIA	Laura Vendrell
ENVEJA	Laia Giménez
	Laia Barragán
LUXÚRIA	Jèssica Camacho
PERESA	Judit González
AVARÍCIA	Raquel Planas
PASTORS:	Nil Matamala
	Adrià Feliu
	Íngrid Roca
	Oleg Riumalló
	Adrià Ribas
	Martí Ribas
	Bernat Coll
	Marçal Coll
	Olga Albó
	Eugenia Albó
	Sergi Camacho
	Raquel Mir
	Estel Feliu
	Enric Campos
VESTUARI:	Enriqueta Borrell
	Roser Bech
	Mercè Teixidor
AJUDANTS DE	
DIRECCIÓ:	Raquel Jurado
	Maria Bosch
	Conxita Horta
TÈCNIC	
SO I LLUM	Joan Matamala
CARTELL	Vicky Skelton
DIRECTOR	Dani Rovira

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar

Miquel Teixidor guanya el concurs fotogràfic 'Calendari 2010' amb l'obra 'Bàcul natural'

En l'edició d'enguany s'ha batut el rècord de participació, amb 84 obres presentades per 28 concursants. El veí de Vilobí Miquel Teixidor ha estat el guanyador del concurs fotogràfic 'Calendari 2010' amb l'obra 'Bàcul natural'.

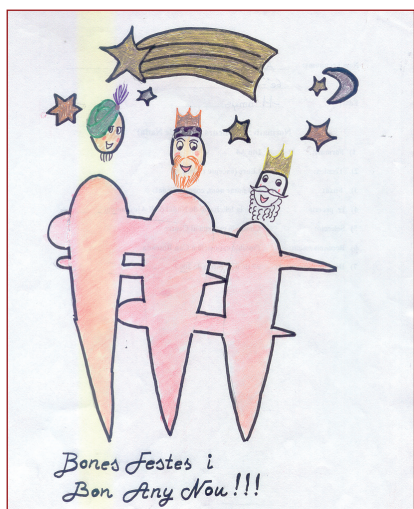
D'acord amb el veredict del jurat, presidit per la regidora de Cultura Mercè Sais, els accessits del concurs fotogràfic, que il·lustren les pàgines del calendari, han estat per a Fèlix Sánchez Paterna, Lluïsa

Font Martí, Laura Gener Gascons, Esteve Comas Vila, José Ma. Lara Batista, Màxim Giménez, Pere Domingo Carandell, Joan Colom i Planesas, Vicente Vicente Martín i Gemma Negre Fernández. El

guanyador del concurs fotogràfic obté el premi d'un xec per valor de 300 euros i la publicació de la fotografia com a imatge de portada del Calendari 2010 del municipi de Vilobí d'Onyar.

Revista Del Municipi De Vilobí, Salitja I Sant Dalmat | Segona Època | Número 12 | Gener Del 2010

Anna Cufí guanya el concurs de dibuix

L'alumna de sisè curs Anna Cufí i Jou va guanyar el concurs de dibuix escolar del CEIP Josep Madrenys. El seu dibuix, doncs, s'ha reproduït en la postal de felicitació nadalenca que envia l'Ajuntament a totes les cases.

Foto de família de tots els concursants

Aquesta és la foto de família que es van fer (dissabte, 19 de desembre) a les escales de l'Ajuntament els participants guardonats en el concurs fotogràfic 'Calendari 2010' i en el concurs de dibuix escolar.

Sobre la informació telefònica útil

A l'interior de portada del calendari local s'hi recull informació telefònica útil, però sempre en pot quedar alguna al calaix. Enguany podeu afegir-hi el centre terapèutic La Trementina (telèfon: 972 47 47 84).

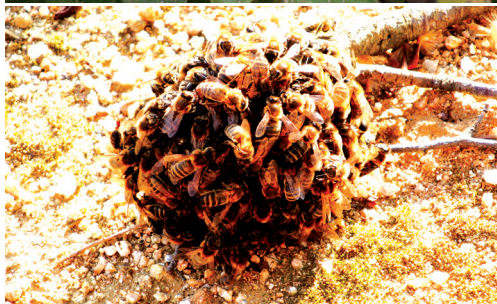
GENER
Fèlix Sánchez
Paterna

FEBRER
Lluïsa Font
Martí

MARÇ
Laura Gener
Gascons

ABRIL
Esteve Comas
Vila

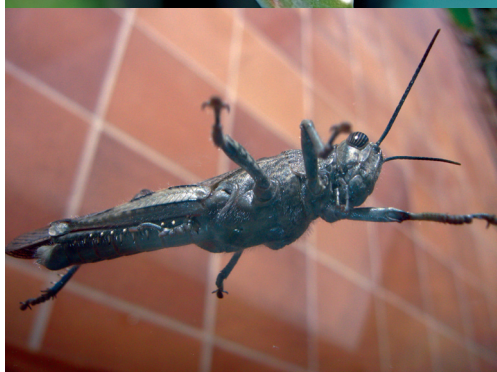
JUNY
Màxim
Giménez

MAIG
José M. Lara
Batista

JULIOL
Esteve Comas
Vila

AGOST
Pere Domingo
Carandell

SETEMBRE
Joan Colom
Planesas

OCTUBRE
Pere Domingo
Carandell

NOVEMBRE
Vicente
Vicente Martín

DESEMBRE
Gemma Negre
Fernández

Dues pel·lícules de Joaquim Puigvert recorreran diversos països en els pròxims tres anys

Dos curtsmetratges experimentals (Exp. nº 1 i Exp. II) del vilobinenc Joaquim Puigvert han estat inclosos en l'exposició itinerant *'Del éxtasis al arrebató'*, que recorrerà diversos països en els propers tres anys. Les dues obres també formen part de la publicació (llibre i DVD) que funciona com a catàleg de les exposicions i que ja ha esgotat la primera edició.

Exp. nº 1 i Exp. II (1958 i 1959)

El 7 d'octubre passat es va publicar la recopilació *'Del éxtasis al arrebató'*, un pack de dos DVD que agrupa 31 curtsmetratges experimentals realitzats a l'Estat espanyol durant l'últim mig segle, amb gairebé 4 hores de material.

Aquesta edició s'ha fet per servir de catàleg de la retrospectiva itinerant *'Del éxtasis al arrebató'*. *50 años del otro cine español*, una producció conjunta del Centre de Cultura

Contemporània de Barcelona (CCCB) i la Societat Estatal per a l'Acció Cultural Exterior (SEACEX) i que recorrerà diversos països al llarg dels pròxims tres anys.

Tant el catàleg com l'exposició inclouen dos curtsmetratges experimentals del fotògraf i cineasta vilobinenc Joaquim Puigvert i *Pastells (1928): Exp. nº 1 i Exp. II*.

Datada l'any 1958, *Exp nº 1* té una durada de 1'30", en 16 mm,

color i sonora; i *Exp. II*, també en color, sonora i sobre 16 mm, té una durada de 1' 40".

L'exposició *'Del éxtasis al arrebató'*. *50 años del otro cine español* va iniciar el seu itinerari a Melbourne (Austràlia) els primers dies d'octubre del 2009 i es clourà el mes d'abril del 2011 a la Tate Modern Gallery de Londres (Regne Unit), després d'haver passat per Japó, Estats Units, la República Txeca, Espanya i Catalunya.

Els itineraris de l'exposició fins l'any 2011

Tate Modern Gallery
Londres (Regne Unit)
abril 2011

Image Forum FestivalTokio
(Japó)
2011

National Film Archive in
Prague
Praga (República Txeca)
1 - 7 juny 2010

MNCARS, Museo Nacional
Centro de Arte Reina Sofía
Madrid (Espanya)
19 - 28 maig 2010

CCCB, Centre de Cultura
Contemporània de Barcelona
Barcelona (Catalunya)
9 - 30 maig 2010

Bass Museum of Art
Sant Petersburg (EEUU)
22 - 28 abril 2010

National Gallery of Art of
Washington
Washington (EEUU)
3 - 18 abril 2010

Anthology Film Archives
Nova York (EEUU)
19 - 25 febrer 2010

ACMI, Australian Center for
the Moving Image
Melbourne (Austràlia)
1 - 9 octubre 2009

CAHIERS DU CINEMA

Puigvert

'imprescindible'

La prestigiosa revista *Cahiers du cinéma* ha realitzat una enquesta entre els seus crítics per a seleccionar la millor edició en DVD de l'any 2009. No es tractava d'eleger la millor pel·lícula que ha entrat al mercat al llarg de l'any, sinó l'edició més valuosa, més acurada o de més interès. El resultat, publicat en el número de desembre de *Cahiers du cinéma*, situa com a tercer DVD imprescindible de l'any *Del éxtasis al arrebat*, que conté, entre d'altres, els històrics curtmetratges experimentals *Exp. N° 1* i *Exp. II*, de Joaquim Puigvert.

Obra experimental recent de Puigvert

L'activitat creativa de Joaquim Puigvert no s'atura. Així, fa uns mesos que es troba ocupat en una sèrie de nous curtmetratges, aplegada amb el lema 'Tècniques experimentals fetes amb els dits'. Una de les noves pel·lícules que ja té acabades usa el material recollit fa cinc anys al Museu del Cinema (Girona), a partir d'empremtes gràfiques del públic.

OPINIÓ

per Josep Pujol i Coll
<http://joseppujol.bloc.cat/>

Els altres Centelles

Vaig trobar en Joaquim Puigvert al cafè, satisfet, amb la seva jubilació tan ben portada. Ara li han inclòs dos dels seus films sense càmera, *Exp I* i *Exp II*, dins l'antologia de cinema experimental *Del éxtasis al arrebat*, 50 años del otro cine español, amb mostres a Austràlia, Nova York, Tokio i Londres, entre altres destins. Els recol·lectors de l'aplec es devien quedar bastant perplexos de trobar a la Filmoteca de Catalunya un parell de cintes de cinema abstracte fetes als anys cinquanta en un racó de món anomenat Vilobí d'Onyar. A Vilobí mateix ho trobem normalíssim, d'acostumats que estem a l'ull càmera d'en Quim Puigvert. Arreu és el fotògraf reconegut, el col·laborador d'en Fita, el cineasta pioner; aquí és el farmacèutic que fa fotos, un vilobinenc excèntric com tants n'hi ha. Tanmateix, som afortunats i estem en deute amb la seva mirada. La pastora de Cal Tet i la Modesta de Can Ribes, l'Andreu esclopeter, la sortida de missa, el treball i la festa; gràcies a Puigvert tenim la nostra Sinera, digna i mítica, lluminosa i irrecuperable. La fotografia és un art tan lligat a la quotidianitat que de vegades no és valorada com es mereix. Hauria passat el que ha passat, si Agustí Centelles hagués estat pintor? No crec, per exemple, que a l'Ajuntament de Vilobí li preocupi gaire aquest patrimoni iconogràfic del seu farmacèutic artista, tot i ser la destil·lació més pura del seu passat. Visualitzarem els nostres aiguats, els nostres enderrocs, els nostres morts, tot allò que s'ha endut el llot, gràcies a la finestra antropològica i comprensiva de Joaquim Puigvert. Però als municipis petits, sense prou mitjans —com les nacions sense estat—, els ulls dels regidors focalitzen més arran de terra perquè és per on passen les infraestructures, les autopistes, els trens, les clavegueres. D'història, de mites, d'imatges, d'art, no se'n posa pas cap tros a l'olla.

Entra en servei el nou horari d'autobusos de TEISA amb parada a l'IES de Santa Coloma

Amb data 30 de novembre entra en servei el nou horari d'autobusos interurbans operat per la companyia TEISA que inclou una parada, de dilluns a divendres feiners, a les 14.30h, a l'IES Santa Coloma de Farners.

Aquest nou servei és el resultat de les negociacions mantingudes entre l'ATM (Autoritat territorial de la Mobilitat) de l'Àrea de Girona, el Consell Comarcal de la Selva, TEISA i l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, en resposta a les sol·licituds dels usuaris del transport escolar.

L'entrada en funcionament d'aquest nou servei, regit pel sistema tarifari integrat, suposa, a més, un important estalvi de diners per alumne i any en relació als cursos anteriors.

Podeu consultar (pàgina 43 de TOSQUIJA) el nou horari d'autobusos de la línia que uneix Santa Coloma de Farners i Girona—Girona i Santa Coloma de Farners.

Amb la llum del fanalet...

La nit de Reis va ploure però la cavalcada no va fallar. En aquesta imatge veiem les famílies amb els paraigües i els nens i les nenes amb els fanalets encesos, esperant l'arribada de les carrosses reials. És el carrer Madrenys, a la cantonada amb el passatge de Pompeu Fabra, un sector del nucli de Vilobí que acaba d'estrenar l'arranjament del ferm i la il·luminació. Al fons, l'estrella que guiarà reis i patges en direcció al pavelló. A la pàgina de la dreta, els reis i els patges, junts i separats, i tres aspectes dels tres pobles acollint els tres Reis. Foto: XAVIER PUIGVERT

Els nens i les nenes desafien la pluja i surten al carrer per rebre els tres Reis d'Orient

El dimarts (5 de gener) el dia es va llevar rúfol i els patges reials van tenir feina durant el matí a cobrir bé les carrosses perquè els Reis no es mullessin a l'hora de la Cavalcada.

Va anar fent xim-xim tot el dia i els carrers estaven mullats, però a l'hora en punt, els llums dels tractors van il·luminar la carretera i la caravana va entrar a Sant Dalmai i va poder aparcar davant mateix del pavelló.

Melcior, Gaspar i Baltasar van saludar molts nens i nenes que els esperaven i, un cop a dins del pavelló,

van pujar en un escenari molt gran que estava preparat especialment i van començar a pujar-hi els nens, que feien cua. I els Reis, que recordaven els noms de molts nens i de moltes nenes, feien molt de goig amb les túniques, i els mantells, i les corones, i les barbasses i els cabells rinxolats.

Al cap d'una horeta, els Reis ja havien enllestit la feina, però encara els en quedava molta més. Van pujar a les carrosses i van enfilat cap a Salitja. A la plaça Major, tots els nens i totes les nenes del poble els esperaven amb els fanalets

encesos i cantant molt fort la Cançó dels Tres Reis.

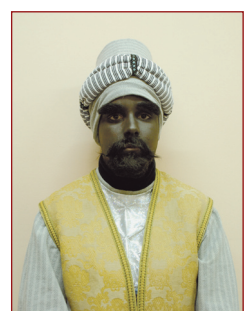
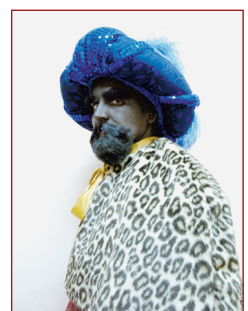
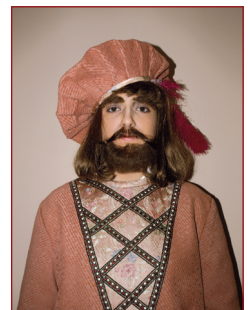
En Melcior, en Gaspar i en Baltasar hi van estar tan bé, a Salitja, que mentre

viatjaven cap al pavelló de Vilobí, amb els timbalers i els fogainers van decidir tornar altra vegada l'any vinent i ben carregats.

Els més petits de tots

En braços dels Reis Blanc i Ros en Manel i En Martí, bessonada de 36 dies d'edat. Fent guàrdia, el pare i la mare, en Pere i la Cristina.

CRÒNICA GRÀFICA

Els bricks de la llet Ato Natura projecten els noms de Salitja i Vilobí per tot Catalunya i Andorra

Si aneu al vostre comerç habitual a comprar la llet, fixeuvos en l'envàs de la marca Ato Natura i hi podreu llegir els noms de dues conegudes granges del nostre municipi: el Mas Bes i el Trèvol

Entrevista a Joan Viñolas, ramader (Agropequària Mas Bes de Salitja)

—Des de la tardor els noms de Salitja i de Vilobí han entrat a moltes cases de Catalunya a través dels bricks de la llet Ato Natura...

—«Sí, el Mas Bes de Salitja i el Trèvol de Vilobí. També hi ha els noms d'altres granges de l'àmbit de Girona i una de Lleida. Però el nostre municipi és l'únic que surt dues vegades en el brick de llet.»

—Com s'ha arribat a aquesta presència tan concreta?

—«Ha estat un procés llarg. A un conjunt de vuit ramaders l'empresa Ato (de Vidreres) ens va oferir entrar a produir la marca Ato Natura, i ara, passats uns anys, en tenim un 60 %, de l'empresa, i l'altra 40 % és de Peñasanta, del grup Capsa, que també té Central Lechera Asturiana i altres marques. Nosaltres, el Mas Bes, som la granja més petita del grup. La granja Sant Josep de Lleida, la més gran, munyeix 1.000 vaques; el Trèvol està munyint més de 500 vaques; nosaltres n'estem munyint cap a 300.»

—¿La llet Ato Natura (sense entrar a comparar-la amb altres marques) té un valor diferenciat respecte, per exemple, de l'antiga llet Ato tradicional?

—«La diferència és que a les vaques se'ls dona una alimentació millorada amb un component, el Nutex, que està fet a base de gra de lli. Els en donem pel volt d'un quilo i mig per vaca i dia i la vaca produeix la llet amb un més alt contingut d'omega 3, així baixen els greixos saturats (els dolents) i pugen els insaturats (els bons).»

—Amb efectes beneficiosos per a la salut...

—«Contra el colesterol, bons per a la vista, per al cor... Mèdicament, l'omega 3 té molts avantatges.»

—Està bé això de saber de quina granja prové la llet que beus...

—«La nostra llet té una traçabilitat total. Es recull per separat a cada granja i s'aporta a Vidreres, on hi ha una línia d'envasat exclusiu per a Ato Natura i, des d'allí, es distribueix. A nosaltres ens la venen a buscar quatre dies a la setmana.»

—El fet de donar gra de lli deu tenir un sobrecost?

—«Clar que sí, però el preu al mercat no és més car perquè l'hem mantingut similar al preu de les altres primeres marques de llet, especialment en aquesta època de crisi i perquè ens interessa que la gent la vagi comprant i les vendes vagin pujant. A més, la gent que la tasta nota que té un gust més bo: s'assembla més a la llet de granja.»

—La distribució d'Ato Natura només es fa només a Catalunya?

—«Sí, en principi és una marca catalana i només es ven a Catalunya, tot i que ara també s'ha obert mercat a Andorra.»

—En litres, quanta se'n produeix de llet Ato Natura?

—«En el conjunt de totes les granges, pels volts dels quaranta milions de litres per any.»

—En litres, quanta se'n produeix de llet Ato Natura?

—«En el conjunt de totes les granges, pels volts dels quaranta milions de litres per any.»

***Ramaderies catalanes certificades ATO NATURA:**
 Granja Sant Josep a Almacelles, Lleida
 SAT Sant Mer a Sant Esteve de Guialbes, Girona
 Can Costa de Manol a Lladó, Girona
 Mas Gurí a Cassà de la Selva, Girona
 Granja El Trèvol a Vilobí D'Onyar, Girona
 Mas Bes a Salitja, Girona
 Mas La Coromina a La Vall D'En Bas, Girona

—I d'aquests, quina producció hi aporta el Mas Bes de Salitja?

—«Uns deu mil litres cada dia.»

—Quina és la producció de llet diària d'una vaca?

—«Nosaltres munyim dos cops al dia (hi ha granges que munyen tres o quatre cops al dia), i estem sobre els 33 litres per vaca i dia, si bé hi ha vaques que poden arribar a produir 50 litres diaris de llet.»

—Quina quantitat menja diàriament una vaca?

—«Uns 45 quilos diaris. Entre totes les vaques que tenim aquí mengen més de vint tones diàries. I a l'estiu, cada vaca beu més de cent litres diaris d'aigua.»

Les vaques menjant al Mas Bes un diumenge al migdia (mengen 45 quilos diaris).

Nova campanya de recollida selectiva i millora del servei de recollida porta a porta

EN EL CONJUNT DEL MUNICIPI DE VILOBÍ D'ONYAR JA RECICLEM EL 64% DELS RESIDUS I ENCARA HO PODEM FER MILLOR!

Des que tenim tots els serveis de recollida selectiva, a Vilobí d'Onyar hem millorat molt i ja reciclem el 64% dels residus que generem. Però encara ho podem fer millor, ja que hem de tenir en compte que el 97% de les nostres deixalles es poden reciclar! Per això, volem apropar encara més la recollida selectiva a tots els vilatans i als comerços del poble amb una nova campanya que iniciarem durant aquest mes de gener. Alhora us comuniquem que a partir del 15 de febrer, la recollida Porta a Porta als nuclis de Salitja, Sant Dalmai i Vilobí es farà a partir de les 21h.

Imant promocional de la campanya 'Recicla i marca't un punt!', adaptat al municipi de Vilobí d'Onyar.

HORARIS DE LA DEIXALLERIA

DI·ME·CRE·S
DI·VEN·D·RES
DI·SAB·TE

	HIVERN	ESTIU (1/VII - 15/IX)
	10 a 14 h	9 a 13 h
	15 a 19 h	16 a 20 h
	10 a 14 h	9 a 13 h

PORTA A PORTA

A partir del 15 de febrer, la recollida Porta a Porta als nuclis de Salitja, Sant Dalmai i Vilobí es farà a partir de les 21h

Contenedor REBUIG

Tot allò que no es pot reciclar

DEIXALLERIA

Recicla i marca't punts cada dia a favor del medi ambient!

Adreça
C/ L'Empalmà, 1 (Sector Industrial i Empresarial)

	HIVERN	ESTIU (en cas de 15 de gener)
1	10 a 14 h.	9 a 13 h.
2	15 a 19 h.	16 a 20 h.
3	10 a 14 h.	9 a 13 h.

HORARI CREDENCIAT DE LA DEIXALLERIA

Recicla i marca't un punt!

Què són els nostres residus?

A VILOBÍ D'ONYAR, JA RECICLEM EL 64% DELS RESIDUS I ENCARA HO PODEM FER MILLOR!

Des de que tenim tots els serveis de recollida selectiva, a Vilobí d'Onyar hem millorat molt i ja reciclem el 64% dels residus que generem.

Encara ho podem fer millor, el 97% de les nostres deixalles es poden reciclar!

Contenedor BEIX I MARRÓ

Utilitza preferentment bossa compostable

DIES DE RECOLLIDA:

Contenedor GROC

Azota els envasos per reduir el volum

DIES DE RECOLLIDA:

Contenedor BLAU

Plaga les caixes de cartó i llença els papers sense bossa de plàstic

DIES DE RECOLLIDA:

Contenedor VERD

No posar tape ni tipes

DIES DE RECOLLIDA:

Un Nadal de pessebre

El pessebre de Nadal que obre aquesta informació no correspon a cap dels participants en el II Concurs de pessebres de Nadal, és el pessebre que han fet aquest any les monges de la Fraternitat de Santa Clara. Les germanes Roser i Rita han construït amb suro blanc els edificis (inclosa una reproducció de l'església parroquial de Sant Esteve de Vilobí, amb el campanar i el castell), la germana Anna s'ha encarregat de pintar-ho i, les germanes Clara i Rita s'han fet càrrec del muntatge durant dos dies i mig. Les germanes van necessitar tot el mes de novembre per a fer el pessebre, que utilitza il·luminació de llum freda, conté algunes figures amb propulsió elèctrica i ocupa més de 20 m² de superfície.

Afra i Berta Pascual Moreno, guanyadores de la segona edició del Concurs de pessebres de Nadal

Un total de 18 pessebres van ser presentats en el II Concurs de pessebres de Nadal de Vilobí d'Onyar i la votació popular, celebrada el dissabte dia 2 de gener coincidint amb l'arribada del patge reial a la plaça de la Crosa de Sant Dalmai, va donar per guanyador el que havien presentat Afra i Berta Pascual Moreno, de Vilobí.

El jurat popular es va haver de pronunciar a partir de les fotografies dels pessebres, alguns dels quals s'havien instal·lat sobre la tapa d'un

pou, en un sota-escala o dintre d'un forn de pedra, entre d'altres llocs singulars.

D'entre els pessebres presentats a concurs n'hi havia de totes mides (alguns dels quals autènticament espectaculars, com el guanyador), se n'ha de destacar també algun altre de fet amb figures d'elaboració pròpia i, encara un altre (presentat per Jordi Bofill i família), amb una reproducció molt ben creada de l'església parroquial de Santa Maria de Salitja.

A la pàgina de la dreta, imatges dels pessebres presentats al II Concurs (per columnes i de dalt a baix): Família Viñolas-Puig (1,2 i 3), Carles i Núria Cornellà-Molins (4), Família Merino-Serra (5), Família Camps-Sais (6), Família Pol-Guillem (7), Can Trias de Salitja (8 i 9), Família Mascort-Güell (10), Ester i Jordi Johé Casellas (11), Afra i Berta Pascual Moreno (12), Laia Borrell Vilanova (13), Alaric Abad Ros (14), Joan Serra Ribas (15), Pilar Carandell (16), LLuís Molins (17) i Jordi Bofill (18). Sobre aquestes línies, Mercè Sais, regidora de Cultura, i Afra i Berta Pascual Moreno, el dia 2 de gener, just després de saber-se guanyadores del II Concurs de pessebres de Nadal de Vilobí d'Onyar.

OPINIÓ

per Rosa Bosch i Bech
rosa.astrologia@gmail.com

El Sol, la Lluna i els astres

Em dic Rosa Bosch i Bech. Vaig néixer el 28 de setembre de 1960, a les 3.00 de la matinada, a Girona. De tot el que he estudiat, una de les coses que més m'ha apassionat ha estat l'astrologia. La vaig descobrir l'any 93 i des d'aleshores hem passat infinitat d'estones juntes.

Té moltes utilitats, però vull destacar la que fa referència a la vesant 'esportiva'. No us penseu ara que estic tot el dia saltant d'un planeta a l'altre. No. Em refereixo a la gimnàstica mental que s'ha de fer per aconseguir interpretar aquell conjunt de símbols i veure què ens estan indicant. És una manera molt entretinguda d'activar els dos hemisferis del cervell i de multiplicar les connexions neuronals entre ells, cosa que ens serveix per multitud d'altres ocupacions al llarg de la nostra vida.

Com que crec que és necessari aprendre coses noves cada dia, proposo iniciar un curs d'astrologia a Vilobí d'Onyar. Que ningú es preocupi, no es tracta d'empassar-nos les frivolitats que apareixen als horòscops de molts diaris i revistes, ni de convertir-nos en rèpliques d'aquells sers esperpèntics que surten per la tele promentent l'impossible, ni de desenvolupar poders especials, o aprendre a fer màgia o qualsevol cosa que us hagi pogut transmetre la saga Harry Potter. Res d'això! L'astrologia és molt més humil i pràctica. I, per descomptat, no té tant misteri com podria semblar. El que pretén és ensenyar-nos a veure la connexió

que hi ha entre nosaltres i la resta de l'univers.

Considero que Vilobí és ja de per si un poble amb una dimensió còsmica molt important. Només cal que ens fixem en els nostres gegants. De fet, van ser ells qui em van donar la idea: si, en astrologia, el Sol i la Lluna simbolitzen el potencial de cadascú, si representen la punta de l'iceberg del que som en essència, si són els 'llumeners' de la colla; és a dir, els que reflecteixen allò que podem arribar a ser...: quantes coses diuen ja de nosaltres, com a poble, aquests dos personatges!, vaig pensar.

Sí, ja sé que últimament estan una mica fora d'òrbita i més avorrits que el porter d'un gran equip de futbol. Per això penso que, amb més motiu, els vilobinecs hauríem de marcar-nos un gol amb l'astrologia.

Estic segura que el seu estudi pot donar molt de si: potser descobrirem que en el nostre poble hi ha més estrelles del que mai hauríem sospitat. Potser alguna s'animarà a treure els nostres gegants a ballar. I ves a saber! Potser si aconseguim portar l'astrologia al carrer, arribarà a ser una matèria tan respectable com la física o les matemàtiques.

Algú respiraria tranquil: per fi tenir el cap a la lluna no seria, necessàriament, sinònim de fracàs escolar. I de ben segur que, entre una cosa i l'altra, Vilobí passaria a la història com el poble més lluminós del planeta.

No us sembla una idea brillant?

QUÈ ME'N DIUS?

1. Creus que hi ha una relació entre els astres i nosaltres?
2. Creus que els astres determinen el destí de les persones?
3. Penses que l'astrologia et pot ser útil?
4. Has llegit alguna cosa sobre astrologia, a part de l'horòscop?
5. T'han fet mai la interpretació de la teva carta?

Envia les teves respostes a:
rosa.astrologia@gmail.com

Entre tots els que contesteu es farà un sorteig. El guanyador serà obsequiat amb la interpretació de la carta astral. Per això cal que indiqueu: la data, l'hora i el lloc de naixement.

Gràcies.

SANTA COLOMA DE FARNERS - GIRONA

De dilluns a divendres feiners

Santa Coloma de Farners	7.00	7.45	9.15	11.15	13.15	14.30 ⁽¹⁾	15.15	17.15	18.15	19.15
Vilobí	7.15	8.00	9.30	11.30	13.30	14.45	15.30	17.30	18.30	19.30
Salitja	-	-	9.35	-	13.35	-	15.35	-	18.35	-
Sant Dalmai	7.20	8.05	-	11.35	-	14.50	-	17.35	-	19.35
Aiguaviva	7.27	8.12	9.42	11.42	13.42	14.57	15.42	17.42	18.42	19.42
Vilablareix / El Perelló	7.32	8.17	9.47	11.47	13.47	15.02	15.47	17.47	18.47	19.47
Salt - Hospital	7.45	-	-	12.00	-	15.15	-	18.00	-	-
Girona	8.00	8.40	10.10	12.15	14.10	15.30	16.10	18.15	19.10	20.10

(1) Realitza parada IES Santa Coloma

Dissabtes feiners

Santa Coloma de Farners	7.45	15.15
Vilobí	8.00	15.30
Sant Dalmai	8.05	15.35
Aiguaviva	8.12	15.42
Vilablareix / El Perelló	8.17	15.47
Girona	8.40	16.10

Diumenges i festius

Santa Coloma de Farners	9.30	15.15
Vilobí	9.45	15.30
Sant Dalmai	9.50	15.35
Aiguaviva	9.57	15.42
Vilablareix / El Perelló	10.02	15.47
Girona	10.25	16.10

GIRONA - SANTA COLOMA DE FARNERS

De dilluns a divendres feiners

Girona	7.00	8.00	9.15	12.15	13.15	14.15	16.15	18.15	19.15	20.15
Salt - Hospital	7.05	-	-	12.20	-	-	16.20	-	-	20.20
Vilablareix - El Perelló	7.12	8.12	9.27	12.27	13.27	14.27	16.27	18.27	19.27	20.27
Aiguaviva	7.17	8.17	9.32	12.32	13.32	14.32	16.32	18.32	19.32	20.32
Sant Dalmai	7.25	8.25	-	12.40	13.40	-	16.40	-	19.40	-
Salitja	-	-	9.40	-	-	14.40	-	18.40	-	20.40
Vilobí	7.30	8.30	9.45	12.45	13.45	14.45	16.45	18.45	19.45	20.45
Santa Coloma de Farners	7.55	8.55	10.10	13.10	14.10	15.10	17.10	19.10	20.10	21.10

Dissabtes feiners

Girona	13.15	19.15
Vilablareix / El Perelló	13.27	19.27
Aiguaviva	13.32	19.32
Sant Dalmai	13.40	19.40
Vilobí	13.45	19.45
Santa Coloma de Farners	14.10	20.10

Diumenges i festius

Girona	12.30	20.30
Vilablareix / El Perelló	12.42	20.42
Aiguaviva	12.47	20.47
Sant Dalmai	12.55	20.55
Vilobí	13.00	21.00
Santa Coloma de Farners	13.25	21.25

Coses d'abans i d'ara

© JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

«Un món d'imatges, llarg temps oblidades... se revifà de sobte en la meva pensa: les cares eixerides de mes companyones blanenques; els rostolls on cercàvem cosconilles i màstecs...»

Joaquim Ruyra

Aquestes paraules de Ruyra a *Pinya de Rosa* m'han portat a la memòria el record, quan de petits, anàvem a collir cosconilles pels marges. Parlo dels anys quaranta-cinquanta del segle passat. Des del punt de vista botànic són plantes de la família de les compostes, la *Reichardia picroides*, amb fulles a la base pinnatífides que, tendres i ben amanides, són delicioses i un bon additiu per amenitzar els àpats.

I recordo també el meu avi quan també afegia 'verdalgues' (verdolagues) a les amanides, això sí, quan eren tendres i del seu hort. Eren èpoques d'aprofitar-ho tot i com que no era obligat passar hores davant la tele, que no existia, el temps de lleure donava molt de sí. Amb aquestes petites 'delicatessen' que podíem recollir pel nostre entorn, teníem l'ocasió de passar l'estona, a més d'aprofitar les seves qualitats gastronòmiques a l'hora dels àpats.

A les nostres comarques, com també a la Plana de Vic, el nom de cosconilles anà substituint la lletra 'll' per una 'i', quedant al final com 'cosconies', que és com es coneixen dialectalment.

Bé, després d'aquest 'revival' sobre 'cosconies', entreu en una fruiteria i veureu la quantitat de fruites exòtiques de les quatre parts del món, que aquestes diades omplen de color els prestatges.

Només falta escollir i assabentar-se de la manera de condimentar-ho per deixar garratibats els amics o parents convidats que porteu a la vostra taula.

